

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Actio Decima Qvarta Calchedonensis Concilii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

ANNO CHRISTI 451.

Επίσκοπος Ἰπποκρίτης ἐξεί, τῆς Νικαίας πύλιον μέλιον τῆς μητροπόλεως ἑχοντος, ἰσοκυβερνήτου δὲ καὶ μίσησιν τῶν ἄλλων Ἰπποκρίτων τῆς ἐπαρχίας τῶν τῆς Νικομηδείας τῶν καὶ τῆς ἀγίας παρῆσι σωδῶν. ὅσα δὲ τῶν θεῶν τῆς καὶ τῶν μεγαλωνύμων Κωνσταντινουπόλεως ἀγιοπάτης ἐκκλησίας ἀεὶ τῶν χροτοπείν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀμύθηται, ταῦτα καὶ τὰς οἰκείαν Ἰππ τῆς ἀγίας γυμναδῆσαι σωδῶν. Εὐνόμιος ὁ βλαβεράτος Ἰπποκρίτης Νικομηδείων εἶπεν· ὡχαριστῶ τῆ δικαιοσύνη τῆς μεγαλοπρεπείας ἡμῶν, καὶ ἀγαπῶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταντινουπόλεως, κραυγῶν τῶν κατόνων. Ὁ ἐνδοξοτάτος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἀείρηκας, γέγραπται.*

rendissimus habebit episcopus, Nicæno habente honorem metropolitani tantummodo, subiacente autem ad exemplum aliorum episcoporum prouincia Nicomedienfi. Hoc enim visum est etiam sancto Concilio. Quæcumque autem sedi Constantinopolitanæ sanctissimæ ecclesiæ de*ordinationibus prouinciæ competunt, hæc suo ordine corâ sancto Concilio examinantur. Eunomius reuerendissimus episcopus Nicomediæ dixit: Gratias ago iustitiæ iudicii magnificentiæ vestræ, & diligo archiepiscopum splendidissimæ Constantinopolis, obtinentibus utique regulis. Gloriosissimi iudices dixerunt: Quæ dixisti, conscripta sunt.*

*faciendis ordinationibus in prouinciis

*Latine, legi, legimus, legit.

ΠΡΑΞΙΣ ΙΔ. ΤΗΣ ΕΝ ΚΑΛΧΗΔΟΝΙ ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.

ACTIO DECIMA QUARTA CALCHEDONENSIS CONCILII.

ΥΠΑΤΕΙΑΣ τῆς δευτέρου ἡμῶν Μαρκιανῶ τῆς αἰωνίου Αὐγούστου, ὁ δὲ διλωθησιμῶν, τῆς καὶ μίας καλανδῶν Νομβριῶν, ἐν Καλχηδόνι καὶ κέλευσιν τῆς ἰσοστάτου καὶ βίσεβερσάτου ἡμῶν δευτέρου Μαρκιανῶ τῆς αἰωνίου Αὐγούστου, σωελδόντων ἐν τῇ ἀγιοπάτη ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μερόφυρος Εὐφημίας, τῆς μεγαλοπρεπείας καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου, δόπο ἰσάδων καὶ πατριάρχου Ανατολίου, ὁ δὲ μεγαλοπρεπείας καὶ ἐνδοξοτάτου ἐκπύρου τῆς ἱερῶν πραγμάτων Παλλადίου, καὶ τῆς μεγαλοπρεπείας καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῶν δειῶν ὀφθικῶν Βιλομάλας σωηδόντων ὁ καὶ Παρρασίνας καὶ Λακλιωσίς τῶν βλαβεράτων Ἰπποκρίτων, καὶ Βονιφατίου τῶν βλαβεράτων πρεσβυτέρου, Concil. Tom. 9.

CONSULATV domini nostri Marciani perpetui Augusti, & qui fuerit nuntiatu, sub die pridie Kalendas Nouemb. Calchedone secundum iussionem diuinissimi & piissimi principis, conuenientibus in sanctissima ecclesia sanctæ martyris Euphemie, magnificentissimo & gloriosissimo magistro militum, & exconsule ac patricio Anatolio, & magnificentissimo & gloriosissimo præfecto sacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentissimo & gloriosissimo magistro diuinorum officiorum Vincomalo: conuenientibus etiam Paschasino & Lucentio reuerendissimis episcopis, & Bonifacio reuerendissimo presbytero, vi-

cariis archiepiscopi veteris Romæ Leonis, & Anatolio reuerendissimo episcopo magni nominis Constantinopolis, & Maximo reuerendissimo episcopo Antiochiæ Syriæ, & Iuuenali reuerendissimo episcopo Hierosolymorum, & Quintillo reuerendissimo episcopo Heracleæ Macedoniæ, tenente locum sanctissimi episcopi Thesalonicensium Anastasii, & Thallasio reuerendissimo episcopo Cæsareæ Cappadociæ, & Stephano reuerendissimo episcopo Ephesi, & reliquo sancto vniuersaliq[ue] Concilio, quod in Calchedonensium ciuitate diuali functione collectum est: & residentibus omnibus ante cancellos sancti altaris, Sabinianus reuerendissimus episcopus dixit: Abrepta mihi iniuste episcopatus mei sede, libellos supplices obtuli sacro & immortalivertici: & iussit vestram magnificentiam vna cum sancto & vniuersali hoc Concilio causam meam inquirere. Habeo autem & petitionem ad sanctum hoc Concilium: & supplico præcipere vestram magnificentiam, & petitionem meam legi & preces meas, & mihi quæ sunt iusta referuari. Gloriosissimi iudices dixerunt: Legantur preces & oblata petitio a Sabiniano reuerendissimo episcopo. Constantinus vir deuotus, adiutor diuini consistorii, legit.

In omnibus Græcis codicibus habuitur, Stephanus adhuc nominatur episcopus Ephesi, cum tamen in añ. 12. ab illo episcopatu depositus fuerit.

ἐπερχόντων τῷ τόπον τῆς χειροποιήτου πρεσβυτέρου Ρώμης Λέοντος, καὶ Ανατολίου τῆς βλαβεράτου Ἐπισκόπου τῆς μεγαλονύμου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Μαξίμου τῆς βλαβεράτου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας, καὶ Ιουβενάλις τῆς βλαβεράτου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, καὶ Κωνσταντίνου τῆς βλαβεράτου Ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας, ἐπὶ χροῖος τῷ τόπον τῆς ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου, & Θαλασίου τῆς βλαβεράτου Ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ Σεφραίου τῆς βλαβεράτου Ἐπισκόπου Ἐφέσου, καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης συνόδου, τῆς Ἁγίας Τριάδος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπιστάτου καὶ βλαβεράτου ἡμῶν δεσπότητος ἐν τῇ Καλιχιδόνων πόλει συναναθευσις καὶ καθεδόντων πάντων πατρῶν καὶ κληρικών τῆς ἀγίας συνάσεως, Σαβινιανὸς ὁ βλαβεράτος Ἐπίσκοπος εἶπεν ἀφαιρέσεις ἀδίκως τῆς θρόνου τῆς Ἐπισκοπῆς, δέησας ἑπιπέδωκα τῇ θεῷ & ἀθανάτῳ κορυφῇ καὶ ἐκέλευσε ἡ ὑμεῖς ἄν μεγαλοπρέπειαν, ἀμα τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ καὶ οἰκουμένη συνόδῳ, ὅ κατ' ἐμὲ παρῆμα ἤπυσται. ἔγω δὲ καὶ διδασκαλικὸν παρὸς τὴν ἀγίαν ταύτην συνόδον καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμεῖς ἄν μεγαλοπρέπειαν, κελύσαι καὶ τὸ διδασκαλικὸν ἀναγνωσθῆναι, καὶ τὰς δέησας, καὶ τὰ δικάσασθαι φυλαχθῆναι. Ὁ μεγαλοπρέπειας ἐ ἐνδοξότατος ἀρχόντες εἶπον· ἀναγνωστέωσαν αἱ δέησας & τὸ παρομιζόμενον διδασκαλικὸν παρὰ Σαβινιανὸς τῆς βλαβεράτου Ἐπισκόπου. Κωνσταντίνος ὁ καὶ δεσπότης βοήθης τῆς θεῶν κοινωτέου ἀνέγνω.

καὶ δεσπότης βοήθης τῆς θεῶν κοινωτέου ἀνέγνω.

LEO P.I. ANNO CHRISTI 451. Οἱ πατέρες τῆς ἐκκλησίας... Concil. T...

ANNO CHRISTI 451.

Τοῖς ὑποκειμένοις καὶ φιλοχρηστοῖς, καὶ ἀγιῶς παρὰ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων τετιμημένοις Αὐγούστοις, Οὐαλεντινιανῶ καὶ Μαρκιανῶ, δέησις ἐκείνη παρὰ Σαβινιανῶ ἐπισκόπου.

Piissimis & Christi amanti-
mis, & digne a Deo omnium
honoratis Augustis, Valen-
tiniano & Marciano, pre-
ces & supplicatio a Sabi-
niano episcopo.

Sabinian
episcopi ad
Valentinia-
num &
Marcianum
Augustos
deprecatoria.

ΟΤΩΝ ὅλων κύριος ἰδὼν τὴν
ἀποστολικὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἀπὸ
τῶν βλασφημῶν πῶς χυμολοιμῶν, καὶ
πάντα τὸ κόσμον ἐν ἀταξίᾳ κλυδωνι-
σθέντα, ἠγάρε τὴν ὑμετέραν ὑπε-
ρβαίνειαν ἰθυῶν καὶ κυβερνήσασαι τὴν οἰκου-
μένην, καὶ τὰς ἑσθλὰς τῶν μοχθηρῶν
ἐπιφυσίας τῆς διδασκαλίας τῶν ἀγίων
ἁποστόλων καταστῆσαι, καὶ τὸ λαμπρὸν
καὶ βέλτερον τῆς ὀρθοδοξίας κρῆσθαι.
καὶ εὐκρίτως ἐπιτῆς ὑμετέρας γαλιλι-
ατικῆς εἰσοῦ καὶ ὑμῶν ὁ θεὸς ὕψιστος ἐκ-
λεκτὸν ἐκ τῆς λαοῦ μου βίβρα Δαυὶδ
δοδλὸν μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἐ-
χρησα αὐτὸν ἡ γῆ χεῖρ μου συναμπλη-
ρῆσαι αὐτὸν, καὶ ὁ βραχίον μου καταπα-
ρῆσαι αὐτὸν. * πισθῶ οὖν νύμασι θεῶ
εἰς τὴν τῶν ὅλων ἀρετὴν καὶ δεσπο-
τεῖαν ἐπισημαῖ ὑμῶν τὴν ἀπόκτησιν, ἀρε-
σῆμι λιπαρῶν καὶ καδικητῶν ὑμῶν
τὴν ὑπερβαίνειαν, καλεῖσθαι, ἀρεθῶσιαν
μου γνέσθαι, ἐκζητῆσαι τὰ κατὰ τὴν
ἐμὴν ἑσθλότητα. ἐγὼ γὰρ ἦμιν παιδ-
θεν ἀσκητήριον οἰκονομῶν, πολυάνδρον
μοναστήριον, οὐδὲν ἀπὸ ἐπισκόπου ἐν-
θυμῶντος, μή τι γὰρ ἀρεθῶσιαν ἐνι-
τούτου τῆς ἀξιώματος ἔνεκεν. ἐν τῇ οὖν
ἐπιμελείᾳ τῶν μοναχῶν ὄντος μου,
ἐφίσταται μοι ἀφ' ἑνὸς ὁ κατὰ ἐκείνο
καιρὸν τῆς μητροπόλεως ἐπίσκοπος
μὲν τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπων, καὶ
χρηστονεῖ με ἐπίσκοπον Πέτρῳ, δε-
ησὶς καθερέθη Ἀθανάσιον, ἐγγραφῶς
Concil. Tom. 9.

DOMINVS omnium videns
Apostolicam & orthodo-
xam fidem a *diffimulatoribus
interim fatigari, & omnem
mundum seditione vexari, sus-
citavit vestram pietatem, vni-
uersum mundum regere atque
gubernare, & tumultus, qui a
nefariis hominibus exorti sunt
aduersus sanctorum doctrinam,
reprimere, & claritatem atque
soliditatem recti dogmatis con-
firmare. Vnde iuste de vestra et-
iam tranquillitate vobis dixerit
Deus: Exaltavi electum de plebe
mea: inueni David seruum meum,
oleo sancto meo unxi eum: manus
enim mea suscipiet eum, & bra-
chium meum confortabit eum.
Credens itaque, nutu diuino su-
per omnium principatum ac do-
minationem consistere vestram
diuinitatem, adsum supplicans
atque rogans vestram pietatem,
vt mei prouidentiam fieri, &
causam meam examinari præci-
piatis. Ego enim a puero eram
in monasterio dispensator alce-
terii multorum virorum, nihil
de episcopatu cogitans, nedum
*rogans quemquam huius gra-
tia dignitatis. Dum ergo essem
in monachorum * prouidentia
constitutus, adstitit mihi repen-
te illius temporis metropolita-
nus episcopus cum prouinciali-
bus episcopis, & me Perrhæ or-
dinauit episcopum, de qua de-
iectus est Athanasius, ex scripto
O ij

*desidiosus
interim ia-
ctari, & o-
m. pertur-
batione flu-
ctuare,

psal. 88.

*adiens

*cura

*περίωσι
I.

de grauissimis capitulis accusatus, nec valens vnquam pro illatis sibi criminibus reddere rationem, nunc quidem episcopatum repudiabat, nunc vero citationes Synodorum vocantium eum ad iudicium varie declinabat. Is in Ephesina Synodo, ex præcepto Alexandrini præfulis, in meam ecclesiam superingressus est, & ego præter voluntatem meam ordinatus, expulsus sum. Et hæc quidem acta sunt, habitatoribus illius ciuitatis dolentibus & lugentibus meam expulsionem. Supplico igitur vestræ potentie, vt iubetis & meam causam sub præsentia vestræ pietatis examinari, & placitum terminum dari: vt & ego cum cunctis aliis consuetas orationes pro perpetua vestra potentia semper exoluam, piissimi atque victores principes. Sabinianus episcopus dictaui & subscripsi, & offero vestræ pietati. Beronicianus vir deuotus, secretarius diuini consistorii, petitionem legit.

Ἡ βαρυτάτοις κεφαλαίοις κατηγορηθεὶς, καὶ μὴ δυναθεὶς ποτὲ ἀπολογησάσθαι περὶ τὰ ἐπιτρούμια αὐτῷ ἐπιλημμένα, ἀλλὰ ποτὲ μὲν παραπούμνος ἢ ἐπισκοπιῶν, ποτὲ δὲ διαφόρων ἀεικωθῶν τὰς κλήσεις ἤδη κελουσῶν αὐτὸν εἰς κρίσιν συνόδων διετέλει. οὗτος ἐν τῇ κατ' Ἐφεσον συνόδῳ ἕξ ἐπιτήγματος τῆς Ἁλεξανδρείου κερσέδρου τῆ ἐμῆ ἐπίσηλθεν ἐκκλησία, ἐγὼ δὲ ἀφ' ἀγῶμην χρονοτηθεὶς, ἐκβέβημαι καὶ ταῦτα τῶν οἰκουμένων ἐκένιω ἢ πῶλον ὄδυρμοῖς καὶ θρήνοις χρονομηρῶν ἐπὶ τῇ ἐμῇ ἕξοδῳ. ἰκετεύω τοίνυν τὸ ὑμέτερον κράτος, κελύσσαι, ἵνα κατ' ἐμὲ ὑποδείσιν παρούσης ὑμῶν ἢ βίσεβείας ἕξεταδιώσαι, καὶ τὸ ἀφ' ἡμετέρων πῆρας λαβεῖν ἵνα κἀγὼ μὴ ἤνῃ ἄλλων ἀπάντων τὰς σωήθεις βίχας ὑπὲρ τῶν αἰωνίῳ ὑμῶν κράτοις ποιῶμαι διαπαντός, βίσεβείας καὶ καλλίνικοι βασιλεῖς. Σαβινιανὸς ἐπισκοπος ὑπεγράβουσα καὶ ὑπογράψας ἐπιδίδωμι τῇ ὑμετέρῃ βίσεβείᾳ. Βερονικιανὸς ὁ καθ' ὡσιωμῶν σκηπτεῖται δὲ διδασκαλίαν ἀνέγνω.

Sabiniani episcopi deprecatoria pro iustitia obtinenda, ad Calcedonensem Synodum.

Per omnia Dei amantissimis & sanctissimis patribus & archiepiscopis, Leoni, Anatolio, Maximo, & omni sancto Concilio, petitio & deprecatio data a Sabiniano episcopo.

Τοῖς τὰ πάντα θεοφιλεστάτοις καὶ ἀγίοις πατέρας καὶ ἀρχιεπισκοποῖς, Λεόντι, Ανατολίῳ, Μαξιμίῳ, καὶ πάνσιν τῇ λοιπῇ ἀγία συνόδῳ, δήσεις καὶ ἰκεσία παρὰ Σαβινιανὸς ἐπισκοπού.

MULTA quidem atque diuersa sunt circa genus humanum Domini Christi beneficia: hæc autem in præfenti tempore circa sanctas eius ecclesias cura propria quædam existit atque præcipua, sicut ipsæ res clamant. Congregauit enim vestrum angelicū Concilium per

ΠΟΛΛΑΙ μὲν καὶ διάφοροι αἱ περὶ τὸ γένος ἡμῶν ἀνθρώπων τῶν δεαπτόντων Χριστοῦ ἀνεργεσίαι· ἢ δ' ἐν τῷ παρόντι καμῶν περὶ τὰς αὐτῶν ἀγίας ἐκκλησίας γημομένη κηδεμονία, ἰδιότηες τυγχάνει καὶ ἑξαιρέτος, καθὼς τὰ περὶ τὰ βλάστα βλάστα. σωήθησις ἡμῶν τῶν ὑμετέρων ἀγγελικῶν συνόδων διὰ

ANNO CHRISTI 451.

ἦν ὡς ἀληθῶς δισεβασίων καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν βασιλέων, ὅτι τῶν πάλιν ἰδεῖν, καὶ τῶν μὲν πρὸς τούτων ἦν ἐνιαυτῶν δύο, μικρῶν πρὸς ἐν Ἐφέσῳ ἡρμοδιῶν σύχιστον τε καὶ ἀκαταστάσιον καταργῆσαι, τῶν δὲ ἀλλήλων καὶ δικαιοσύνην φησὶν. ὅθεν καὶ τῆς ἑλπίδος ἐκείνης καὶ ἦν κλυδωνῶν περιεσθῆναι, ὅτι ἡμεῖς κατέφυγον ἐν δὲ λιμῶνα, διδάσκων, ὡς Διοσκορὸς ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας αὐθεντία, ἐπὶ δὲ καὶ τυραννίδι ἐμῆ μὲν τῆς ἐκχειραθείσης μοι καὶ κανόνας ἦν Περρηνίων ἐκκλησίας διὰ τῆς ἀνωτάτου Ἐπισκόπου καὶ μητροπολίτου ἡμῶν Στεφάνου, ὅξωσαν, ἀντισηγάγε δε Ἀθανάσιον, αὐδρα καταπερθεῖντα ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ μεγαλοπόλει ὑποπλείων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. οἳα τοίνυν καὶ τοῖς μὲν τούτοις γέρονε, καὶ ὅπως πᾶσι ἡ πόλις μὲν πικρῶν δακρύων καὶ ὀδυρμῶν περιεσθῆναι, δυσαιποσάστως εἶχε περὶ ἐμῆ καὶ τῶν ἐμῶν ἐπέμψθη βίαιαν ἐκβολὴν, τάχα πρὸς ἐμὲ λέγειν. διὸ παρακαλῶ καὶ καδικεθῆναι τῶν ἡμετέρων φιλοδοξίαν, μὴ πρὸς ἐμῶν κατ' ἐμῶν ἡρμοδιῶν ἀδικίαν, ἀλλὰ καλῶσαι, ἦν δικαίων με τυχεῖν ὅπως ἐν τούτῳ αὐθυμῆται ὁ φιλαθέστος θεός, διὰ τῆς ἡμετέρας ἀγγελικῆς καὶ θεομητοῦ συνόδου καταργήσας μὲν τῶν πάλιν, φησὶν ὅτι τῶν ἀλλήλων. Σαβινιανὸς Ἐπίσκοπος Ἐπιδεδωκα ὑποαργυρίσας καὶ ὑποαργυρίσας τῶνδε τῶν δέσπον.

Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἀρχόντες εἶπον· ὁποικεῖν δὲ Ἀθανάσιον ὁ βλαβεστάτος Ἐπίσκοπος Περρηνός. Ἀθανάσιον ὁ βλαβεστάτος Ἐπίσκοπος

piissimos reuera & Christianissimos nostros imperatores, ad errorem perspicendum, & confusionem atque seditionem, quæ ante hos paulo plus duos annos in Ephelo facta est, destruendam, & veritatem atque iustitiam declarandam. Vnde & ego illam tempestatem & fluctuationem expertus, ad vestrum confugi tranquillissimum portum, suggerens, quia Dioscorus Alexandrinus auctoritate sua, insuper & tyrannide, me quidem a Perrenorum ecclesia, commissa mihi secundum Canones a sanctissimo episcopo metropolis nostræ Stephano, expulit; e diverso autem introduxit Athanasium, virum depositum in Antiochenis splendidissima ciuitate a multis Dei amantissimis episcopis. Quæ vero post hæc gesta sunt, & quomodo ciuitas vniuersa cum amarum lacrymis atque gemitibus circumfusa a me ægre separabatur, & violentam meam lugebat exclusionem, me dicere, puto, superfluum est. Vnde rogo & supplico vestræ pietati, vt iniustitiam quam passus sum, nullatenus despiciatis; sed etiam iubeatis, me impetrare quæ iusta sunt: quatenus etiam in hoc

Gloriosissimi iudices dixerunt: Respondet Athanasius reuerendissimus episcopus. Athanasius reuerendissimus episcopus

*clementissimus Deus

Perrha dixit : Mea causa a longo tempore inchoata est : & hanc audierunt beatæ memoriæ Cyrillus & Proclus, & certas formas scripserunt Domno, qui fuit Antiochenus episcopus; promisitque ille eas complere. Et cum cognouisset mortē beati Cyrilli, resiliuit, & ad iudicium me vocavit. Ego rescripsi, quia si vellet permanere in datis sententiis ab archiepiscopis, paratus essem: si vero vellet aliud aliquid, non audire me eius citationem. Semel enim præcedentes episcopi rem certissimam decreuerunt. Accusavi autem eos qui aduersum me machinati sunt : & iusserunt non interesse iudicio eos qui a me fuerant accusati. Rogo itaque, si videtur vestræ potestati, archiepiscoporum literæ relegantur. Gloriosissimi iudices dixerunt : Literæ Procli & Cyrilli reuerendissimæ memoriæ relegantur. Et tradita scheda ab Athanasio reuerendissimo episcopo, Beronicianus deuotus secretarius diuini confistorii legit.

Rescriptum synodicarum literarum.

Cyrilli episcopi Alex. epistola ad Domnum Antiochenū, pro causa Athanasii Perrha episcopi.

* & si

Domino meo dilectissimo fratri & confacerdoti Domno, Cyrillus in Domino salutem.

CONDOLERE nos fratribus necessariū est, * quando quidam confacerdotum aliqua se passos affirmant, & hoc a propriis clericis, quos erat necessarium subdere tamquam patribus ceruicem, & esse subiectos secundum placitum Dei, & ecclesiæ regulas talia decernentes.

πος εἶπε τὸ ἐμὸν πρῶτον ἀπὸ μακροῦ χρόνου κατήρταται καὶ τοῦτου ἡκουσεν ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλος πρὸς Πρόκλον, καὶ Φανεροὺς ὑποὶς ἐγραψαν τῷ Αντιοχείᾳ ἡγουμένῳ Ἐπισκόπῳ Δόμνῳ· συνέδιστο ἐκείνος πληρωῦν ταῦτα. ἀπόδομεν τῷ θανάτῳ τῆς μακαρίου Κυρίλλου, ἀντιπρόσθε, καὶ ἐκείλει εἰς κελὸν· ἐγὼ δὲ αὐτὸς ἔγραψα ὡς, εἰ μὲν βούλοιο ἐμμεῖναι τὸ ἰσχυρῶς τοῖς δοξασίαι ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπισκόπων, ἐπιμὸς ἐμὲ εἰ δὲ ἐφρόν π βουλεύεται, ἐν ἐπακούῳ τῆ κλήσεως. ἀπ᾿ αὐτῶν ὁ πρῶτος ἔβη ὄντως ἀγίοι Ἐπισκόποι Φανεροὶ ἐπίπρωσαν, ἡπασαμένῳ δὲ καὶ ἀπόδομεν τὸν συσθεσιασμένῳ με καὶ ἐκέλευσε μὴ παρῆναι τῆ κελῶς ἀπόδομεν τὸν ἀπαθῆναι περὶ ἐμοῦ. ἀλλ᾿ ἵνα, εἰ παρίσταται τῆ ὑμετέρᾳ ὀξοσίᾳ, πὰς ἡμέτερα τῶν δεξιῶν ἐπισκόπων ἀναγνωσθῶσι. ὁ ἐν δὲ ὁπότεοι ἄρχοντες εἶπον· τὰ ἡμέτερα Πρόκλου καὶ Κυρίλλου τῶν τῆς βίβλου μνήμης ἀναγνωσθῶσι. καὶ Ἐπισκόπος ἡμετέρος παρὰ Ἀθανασίου τῶ Ἐπισκόπου, Βερονικιανὸς ὁ καθ᾿ ἡμετέρος σκηπτὰ εἰς αὐτῶν.

ANNO CHRISTI 451.

Αντίγραφο συνωδικῶν ἡμετέρων.

Κυριε μου ἀγαπητῶ ἀδελφῶ καὶ συλλειτουργῶ Δόμνε, Κυρίλλε ἐν κελῶ χαίρειν.

ΣΥΝΑΛΛΕΙΝ ἡμᾶς ἀδελφοῖς ἀναδέχασθαι, καὶ οἱ πνεῖς τῶ συλλειτουργῶν πεποιθέναι π δι᾿ ἡμετέρας, καὶ τῶτο παρὰ κληρικῶν ἰδίων, οἱ ἡμετέροις ἀναδέχασθαι, ἀπεπαρεῖ, ἀιχίνα, καὶ ὑποπαθῆσαι καὶ τὸ δουκὸν τῶ θεῶ, καὶ τοῖς τῶ ἐκκλησίας καὶ οἱ διηγορημένον.

ANNO
CHRISTI
451

ἔπειτα πῶς οὐ τῆς ἀρχῆς ἐστὶ τολμῶ-
μητον; τῶν αὐτῶν Φίσι πεπονημένοι ἐαν-
τὸν ὁ ἀλαβέσταιος Ἐπίσκοπος Ἀ-
θανάσιος * ἔδωκε καὶ * τὸ τῆς σω-
αρχείας καὶ τὴν βασιλεύουσαν Κων-
σταντινούπολιν συνόδου κατενεχθῆναι
δακρυῶν. Φίσι γὰρ, ἵνα εἰς τῆς ἀπ' αὐτῶν ὄντων κληρικῶν κατωθεντή-
σαι τσοδόν, ὡς, τὸ γὰρ ἦκον εἰς ἐξ-
ρημάτων δυνάμει, καὶ ἔξεωσαι τῆς
ἱεροσύνης αὐτῶν, καὶ κατατρέσεως
ἡν φησὶ ἐπ' αὐτὸν ἔξενηκεῖν. βού-
λονται γὰρ εἶναι μὴ οἰκονόμοι τῆς ἐκ-
κλησίας, ἢ τοὶ εἰς ἐκκλησιαστικῶν
παραστάτων χεῖρας ἐκβαλεῖν, ἢ
αὐτοὶ δὲ αὐτοὶ εἰς τὴν γῶμην ἰδίαν *
καὶ παρὸς τοῦτο ἐπὶ καὶ ἐκ τῆς ἱε-
ροῦ διπύλων ἀπελεῖν αὐτῶν τὸ ὄνο-
μα, ἔπειτα τὴν ἀπὸ ἀπὸ καὶ ἀνο-
σιότητος γέροντα δράσαι * ἀ καὶ ἢ
τῆς σωεβουμένον λιβέλλων ἀπέχεσθαι
δυνάμει. Ἐπὶ δὲ ἐστὶ τῆς ἀπόπαι, τῶν
αὐτῶν τολμῶσαι παρὰ κληρικῶν καὶ
τῆς ἰδίαν Ἐπισκοπῶν, καὶ ἀπειθεῖν
ἀμήχανον αὐτῶν, καὶ ἀξιοσύνη ἢ σὴ
ὀσιότης, εἰ τῆς Ἀντιόχειας ἐστὶ μακρὰ
ἢ πόλις, καὶ διοικεῖν ἔλαχεν ὁ μη-
μονβυδὲς ἀποπέσει τῶν Ἐπισκοπῶν
Ἀθανάσιος, ἵνα δὲ οἰκείων γεμι-
μάτων Ἐπισκοπῶν τὴν ἀπόπαι ὡς
τε κληθέντας εἶναι τὴν ἀπὸ αὐτῶν ἴσο-
μύοντας, ἀπολογησάσθαι καὶ εἰ εἰς ἀρε-
θῶν ἱεροῦ πῶς ἀπὸ αὐτῶν, ἀπολι-
θῶσαι τῆς ἱεραῆς λειτουργίας, ὃ γὰρ αὐ-
τοὶ τε τολμῶσαι καὶ τῆς ἰδίαν πατρὸς,
ἔπειτα πᾶσαι ἐν δικαίως, πάσης ἄλο-
γήσαντες ἀκολουθίας, καὶ πάντα δε-
σμὸν ὑπερβαίνοντες, καὶ παρ' οὐδὲν ποιη-
σάμενοι τὸ ἀπὸ αὐτῶν πατέρα, λέγον-
ται δὲ καὶ οὐ νῦν * ἀπὸ τῶν ἀρχαίων

Hoc ergo praesumi, * quouis modo turpissimum est. Tanta namq; passum se dicit reuerentissimus episcopus Athanasius, ut etiam congregata in regia ciuitate Synodus lacrymas daret. Ait enim, quosdam clericos qui sub eo constituti sunt, in tantam audaciam profiliisse, ut quod attinet ad praesumptionis vim, & expellerent eum a sacerdotio, & super eum * damnationis sententiam ferrent. Volunt enim oconomos ecclesiae, aut certe ecclesiasticarum rerum dispensatores eicere, & quosdam alios sibi propria auctoritate constituere: super haec autem etiam de sacris diptychis nomen eius auferre, & alia quaedam absurda, & sceleribus plena perpetrare, quae subiectorum libellorum virtus noscitur continere. Quia vero nimis incongruum est, praesumi talia a clericis aduersus episcopos proprios, & haec despiciere nos impossibile est: dignetur tua sanctitas (si ab Antiochia longe est ciuitas, cuius gubernationem fortitus est memoratus religiosissimus episcopus Athanasius) quibusdam per proprias literas audientiam delegare; quatenus euocati hi qui accusati sunt, respondeant: & si inuenti fuerint * accusationibus rei, a sacro ministerio decendant. Quod enim ipsi aduersus patrem proprium praesumpserunt, hoc iuste sustineant, quando omnem * consequentiam praetermiserunt, & omnem legem transcendere praesumpserunt, & pro nihilo esse iudicauerunt senectutem exhonorare patris. Dicuntur autem non modo primum tales

* quomodo non turpissimum sit

* depositions

* criminibus obnoxii

* ordinem contempserunt

* ἀπὸ τῆς

* ἀπὸ τῆς

* ἀπὸ τῆς

* ἀπὸ τῆς

*condem- nati sunt peioribus quoque & audacibus ceptis.

esse coepisse, sed iam in multis *culpatis adhuc valde peioribus asperioribusque. Asserit autem eum se suspectum habere, qui nunc ius metropolitici provinciae obtinet, ex qua est: &c, sicut iam dixi, nihil molesti est, si iis qui ei suspecti sunt, iudicare non liceat. Dic fraternitati quae apud te est, salutem. Salutat te in Domino, quae nobiscum est.

Procli episcopi epistola ad Domnu Antiochenum, pro causa Athanasii Pertha episcopi.

Rescriptum synodiarum literarum.

Sanctissimo & Dei amantissimo fratri & confacerdoti Domno, Proclus in Domino salutem.

*mutua,

*optimus

Ephes. 5. 1. Cor. 12.

* parte:

CARITAS * sancta, Deo dilectissime, maximum in hoc est donum. Vinciens enim ad concordiam * magnus artifex Deus naturam quam fabricatus est, benevolentia eos coniunxit, qui ratione reguntur; ut dum alii aliorum casus proprios ducerent, ac unusquisque ex se res alterius metiretur, in insolubilem consensionis vnanimitatem ea connecterentur, quae vnius naturae sunt. Ea enim quae affectu disuncta sunt, necessario in mutuum exitium ruunt: quae vero voluntate vnita sunt, non facile a firmitate propria dilabuntur. Vnde & beatus Paulus multitudinem fidelium & coniunctionem ecclesiae, corpori comparavit, dicens: Vos estis corpus Christi, & membra ex * membro: omnino praedicans multitudinis conspirationem, & ex concordia membrorum prohibens, ne contentionis

Εἰ σοδοποι, ἀλλ' ἤδη καταγινώσκαι καὶ πολλοῖς ἐπ' χείροσι καὶ δραστήσι ἐξάρημασι. Φάσκει δὲ ὑποπιον * ἔργον λαχόντα νῦν εἰς τὸ μητροπολιτικὸν δικαίον τῆς ἐνορίας ὅξ' ἢς ὄσκι καὶ ὡς ἐφ' ἡμῶν ἤδη, τὸ λυποῦν οὐδὲν, ὅξ' εἶναι ὅσκι ἐν ὑπομῆα' μὴ διαλέξιν αὐτῶν. πρὸς ὅσκι τιμὴν παρὰ τοῖ ἀδελφοῖσι τῶν: σὲ ἢ σὺ ἐμοὶ ἐν κυρίῳ πρὸς αὐτῶν γρῦθαι.

ANNO CHRISTI 451

Αντήραφω συνωδικῶ γράμματος.

Τῶ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ καὶ συλλειτουργῶ Δόμνω, Πρόκλῳ ἐν κυρίῳ χαίρειν.

ΤΟ ΦΙΛΑΛΛΗΛΟΝ, θεοφιλέστατε, μέγιστον ἐν πύτῳ πηχάει δώρῳ. συνδεδεσμένῳ γὰρ εἰς ὁμογνωμοσύνην ὁ θεοσεβέτης θεὸς μετ' ἐνημοσύνησθε φύσιν, τῇ διαδέσθ' ὅσκι λόγῳ διοκουμένους συνέσφρηξεν. ἢ οἰκειομένους τὰ ἀλλήλων πάσῃ, καὶ ἕκαστῶ ἐφ' ἑαυτῶ τὸ τῆς ἐξου μετρών, εἰς ἄλλῳσιν συμπαθείας ὁμοφροσύνην συμπλέκοις τὰ ὁμοφυῆ. τὰ μὲν γὰρ ἀφιερώτα κτ' ἔχουσιν, πρὸς τῶν ἀλλήλων ἀναγκάσις ἐπέγεται φθοραὶ. τὰ δὲ λιωμένῳ κατὰ γνώμην, οὐ ραδίως ἀπολιθεύει τῆς οἰκείου ἀσφαλοῦς. διὸ καὶ ὁ μακάριος Παῦλῳ τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν, καὶ τὸ συνηρότητα τῆς ἐκκλησίας, σώματα ἀπέκασε, λέγων· ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέλοισ· πάντως διαζωρῶν τῶν τῶν πλῆθους σύμπνοιαν, καὶ ἀπαζωρῶν νοσῆν τῶν φιλοπόλεμον αἰτίσασιν, ἐκ τῆς τῶν μελῶν

ANNO CHRISTI 451

μελών συμφωνίας. *π*αθεὶς ἡ δὲ ταύ-
ται γράφω, θεοφιλέστατε, μικρὸν αἰδέ-
χθου μαθεῖν. ὁ θεοφιλέστατος ἐπί-
σκοπος τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας Α-
θανάσιος ἀπὸ τοῦ ὀνόματός, καὶ πληπλου-
σαν οὐ μεταίως ἐδὼν ἀκούοντας ἀπε-
ρρήτως παρανομίαν, φήσας, ἐδὼν αὐ-
τῶν κληρικοῖς, ὡς περ δόδοδυσμῆδους
ἡ λογισμὸν τῆς ὑποχρεώσεως, καὶ
νομίσαντας δεῖν αὐτοῖς ἐν τῶ βού-
λευματι, καὶ εἶναι ἱεροπερρηνίους, ἀπέ-
στασαι μὲν αὐτὸν τῆς ἐκκλησίας σου
οὐδενὶ δικαίῳ λόγῳ, καὶ τὸ γὰρ ἐπὶ
αὐτοῖς, καὶ ὅσον ἦκεν εἰς μακίαν ὑ-
πεβόλην, κατελείν, καὶ τοῖς ἔργοις
πέσαι, ὅτι ἐν τῇ γνώμῃ τῆς *π*α-
τανομιᾶς, ἀλλὰ μὴ ἐν τῇ ψήφῳ τῆς
κανόνων, ἢ τῆς ἱερῶν κερτυώματι τα-
ξίς οἰκονομίας τε ἔφρονησας καὶ
οἰκίαν αὐθεντῆαν ἐπιστολῶν τῆς ἐκ-
κλησίας, καὶ τῆς ἱερῶν δέλτων ἀπε-
λείν τὸ ὄνομα τῆς ἐπισκοπῆς σου
καὶ συντόμως εἰπεῖν, ἀναφανδὸν ἔχο-
ρησάσαι τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὀπι-
ξίαν *π*ατανομίαν, ὡς ἐρεῖται αὐτῶν
τὴν ἀπὸ τῶν ποταμῶν πόλιν ἢ τῆς
πόλεως παρ' αὐτῶν αἰοσιουργηθέντων ἐκ
ἄλλοθεν συντάμν. τοῖς γὰρ ἀπὸ αὐ-
τῶν τὰ ὅμοια πεποιηκότες, ὁδὴ τὴν ὀρ-
μὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκορύφωσαν, ἐφ'
οἷς μὴ πάλαι ἀξίαν διδόναισι δικίαν,
τῶ μὴδὲ αὐτοῖς σωφρονήσαι ἐγκρίτως
ἐφόδον. ἀλλ' αὐτοῖς, θεοφιλέστατε,
καταξίωσον, παρ' ἡμῶν δυσωποῦμε-
ν. δυνάσαι γὰρ οἰκονομῶσαι τῶ
συνιερώς τῆς ἀδελφείας, μάλιστα περ-
ρηνῶν τῶ μακαρίῳ Παύλῳ βουών-
τι· εἰ παρὰ ἐν μέλῳ, συμπάσαι πάν-
τα τὰ μέλη. καὶ εἰ μακρὸν τῆς Αν-
τιοχείων μεγαλοπόλεως ἢ πόλεως, ἐν ἣ
Concil. Tom. 9.

morbo, cui bella sunt amica, la-
boremus. Cur autem haec scri-
bam, Dei amantissime pater,
rogo paululum * vt agnoscas. * agnoscere
Dei amantissimus ecclesiae Per-
rhenorum episcopus Athana-
sius incredibilem simul, & audi-
entibus non mediocriter mole-
stam * pompam defleuit, dicens * tragœdiā
clericos suos velut * exutos ra-
tione subiectionis, & putantes * abiecta
sibi sufficere voluntatem, vt ef-
fent sacrorum tyranni, expulisse
eum ab ecclesia, cum iusta ratio
nulla subsisteret: & quantum ad
eos attinet, in tantam vesaniam
exilisse, vt etiam damnarent
eum, & operibus persuaderent,
quia in voluntate procacium,
& non in decreto regularum,
sacrorum ordo consistat: cœco-
nomos autem & curatores pro-
pria voluntate constituisse ec-
clesiæ Dei, & episcopi nomen
de sacris diptychis abstulisse; &
vt breuiter dixerim, palam ec-
clesiasticum ordinem expulisse:
adiciens, quoniam nutriuit cir-
ca hæc istorum præsumptionem
veteribus eorum & sceleratis
operibus non rationabilis
venia data. Nam præcessoribus
eius similia facientes, inde gra-
du facto, impetum suum ad pe-
iora cumularunt, cum prius
meritas poenas non sustinue-
rint, aditu illis dato, vt neque
in posterum sibi temperarent.
Sed tu, Dei amantissime, dignare,
a nobis rogatus (potes e-
nim) confacerdotis infirmitates
tibi proprias efficere, obediens
præcipue beato Paulo dicenti:
*Si patitur unum membrum, com-
patiuntur omnia membra.* & si-
quidē longe ab vrbe Antioche-
na ciuitas constituta est, in qua
P

* agnoscere ne graueris.

* tragœdiā

* abiecta cogitatione

1. Cor. 12.

hæc perpetrata noscuntur, aliquos Dei amantissimorum episcoporum ipsi vrbi vicinos, personas non accipientes, ad audiendum hanc causam sanctitas tua deputet. Formidat enim religiosissimum metropolitanum episcopum, tanquam velanæ flammæ inimicorum eius ex odio aduersus eum vim præbentem atque materiam. Et si quidem conuicti fuerint in quibus accusantur, ii de quibus conqueritur, & qui superbiam Abfalom imitati sunt, simili exemplo plectantur. Sic enim odit Deus eos qui aduersus patres armanur, vt patrum inuasores in omni mundo infamia noceat. Noui autem, Dei amantissime, quoniam omnes complectens in Christi visceribus, & commiseratione plenus, & lacrymas eius tribulationis absterges, & donabis ei odium malignitatis, & sacerdotii aduersarios post conuictionem furori iusto & competenti vindictæ subiiciens, expelles omnem pessimam voluntatem, & communis sacerdotii pestem, scienter abscidens. Nam si quis concesserit, vt præsumptoribus & inconuenienter in tantam procacitatem exilientibus, vt Dei pontificibus contumeliam inferre audeant, misericordia illis sine iudicio fiat, ex quibus oleum iniquitatis supplicationibus aucupantur: nihil est reliquum, nisi vt omnes ecclesiarum præfules in lusum & opprobrium fiant, & per hæc stabiliat diabolicum instrumentum. Sed Deus ad hoc tuam religiositatem præordinauit, vt & iniustitias remoueat, & præ-

τιῶν ἐδραματουρηθῆν, ἀπώκισται, ἵνα αἱ τῶν ἀσυνήτων καὶ ἀπειροπολήτων θεοφιλεσάτων ἐπισκοπῶν ἀκοδοῦν τῆς ὑποδείσεως. ὑφ' ὧν τῆς θεοφιλεσάτου ἐπισκοπῶν τῆς μητροπόλεως, ὡς τῆς τῆς μαρίας τῆς ἀντιπάλων φλογὶ τῶν ἐκ δυσμενείας κατ' αὐτὸν παραρόντε δύναμιν τε καὶ ἕλιν. καὶ, εἰ ἐλέγχεθ' ἐφ' οἷς ἠπάσθησαν ὁ παρ' αὐτῶν κατὰ τοὺς ἰδῶν, καὶ εἰς δόξου δὲ Ἀβρααμὰ ἐκείνου μιμησάμενοι, ἐπίσης ἐκείνῳ δέξασθαι καὶ τῶν ἐκ τῆς παραδείματος ἡμιελαν. οὕτω γὰρ μοῦσι ὁ θεὸς ἑδὼν καὶ πατρῶν ὀπιζυμῶν, ὡς ἐν πάσῃ τῇ κησὶ σκλητῶν ἑδὼν πατρῶν. οἶδα δὲ, θεοφιλεσάτε, ὡς πάντας περὶ ἡμῶν ἐν ἀσπασμοῖς Χερσοῦ, καὶ γέμων συμπεθείας, οἰκειώσῃ τῆς πρὸς ὑμῶν, καὶ δόξαζεις αὐτῶν τὸ τῆς θλίψεως δάκρυ, καὶ χαλεπῆ αὐτῶν τὸ μισοπῆν, καὶ ἑδὼν τῆς ἱερωσύνης ἐπιβούλους, καὶ ἑδὼν ἐλέγχοι ὀργῆς δικαίᾳ χρησάμενοι καὶ ἀμυνῆ τὸ πρέπον ἐχούσῃ, παρασκιδάσῃς ἐμποδῶν γινέσθαι, ποτηρῶν ἡμῶν, τὸ κοινὸν τῆς ἱερωσύνης κατὰ τὰ ἐπιβούλους, ἐπισημῶν ἐκπέμνων. εἰ γὰρ δόξῃς, ἑδὼν ἑλμῶν τας ἀ μὴ δεῖ, καὶ εἰς ποσὸν φθάνοντας ἐράσῃς, ὡς καὶ ποιούτων κατὰ τὰ ἐλμῶν, δι' ὧν ἱερωσύνην καθελεῖσιν, οἰκτερεῖν ἀκρίτως, ἀφ' ὧν ἐλεῖσθαι ἀνομιᾶς ἡμεῶν, καὶ παρακαλεῖν. λείπεται οὐδὲν, καὶ πάντας ἑδὼν τῶν ἐκκλησιῶν πρὸς ἡμῶν τας πατρῶν, καὶ τῶν διαβολικῶν ὀργάνων. ἀλλ' ὁ θεὸς ἐπὶ τούτω καὶ τῶν σὺν θεοσέβειν πρὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῶν καὶ πᾶν ἀδικίας, καὶ πᾶν

* & te ei improbitatis oforem exhibebis,

* malum quod fero pascitur, & communitatem sacerdotii ledit, sapienter excidens.

* sacerdotium dedecoret,

* ex eo quod misericordiam pro scelere deprecari conantur:

* ipsis quoque diabolicis instrumentis. * ad sacerdotium promouit, vt &c

* ἡμεῶν, καὶ τῶν ἀνομιῶν, καὶ τῶν ἀδικίας, καὶ τῶν πᾶν

ANNO CHRISTI 451

μας ἀνατέλλειν, καὶ ἱεροσύνη καμνούση
βοηθεῖν, ἔτις οἰκείας λαοδολείας χω-
ρῶν μὴ παρέχῃν· ἀλλὰ μὲν διάγνωσιν,
τῶ μὲν συκοφάντου μὲν, εἰ γὰρ συκο-
φάνται, βοηθεῖν· ὁ δὲ συκοφάν-
του, εἰ γὰρ ἀληθῶς συκοφάνται, ἐκ-
τίμνειν, μὴ τῶν νομίση σου ἡ θεοσεβεία,
ὡς ἐφ' ἔβρει τῆ θεοῦ τῆς μεγίστης Αν-
ποχέων πόλεως κατέλαβε τὰ τῆδε ὁ
μνημονεύεις θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος·
ἀλλ' ὑποφωτιστὸς ἴνας, ὡς φησι, τῶν
παραχθῆς χαίροντας, καὶ οἰκείῳ πάθῃ
σραπτοῦροι, δέδωκε παρὰ καμρὸν
τόπον τῆ ὀργῆς ἐπεὶ τό, τε ἀνεξίτητον, καὶ
ἡμερον, καὶ φιλοδικαίον τῆς σῆς θεοσε-
βείας κηρύττων οὐ παύεται, καὶ ἄλλως
ἐκ αἰσώματος μὴ γήνοτο· ἀλλὰ δυσω-
πῶν ἀιδέσμων, ἔδωκε τῶν ἐπὶ
αὐτῶ μεστῆαι. διὸ καὶ τοῖς παροδοσιν
αὐτῶν ἐφοδίασαντες χεράμασι, θαρ-
ρεῖν εἰπομεν ἐγὼ τε καὶ ὁ ὁμοῦται·
ἐπίσκοπος καὶ συλλειτουργὸς ἡμῶν Κύ-
ριλλος, ὡς διὰ τῶν κρατοδοσιν ἐν ἡμῶν
ἀγάπῃ ἀιδέσμων τῶν ἐπίσεύσαντας,
βοηθῆσθαι πάντως τῶ καμίσαι. πᾶ-
σαν τῶν σου ὅτι ἀδελφότητα πλείστα
προσαγαθῶν.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχόντες εἶπον·
μὲν τὰς ἐπιστολάς ἢ ἐπεράχθη; Σα-
βινιανὸς ὁ βλαβεστάτος ἐπίσκοπος εἶ-
πεν· ἀξίῳ τὰ ἱστομνήματα ἀναγνω-
δίωαι, καὶ ταῦτα διδάσκῃ ἡμᾶς. ὁ ἐν-
δοξότατος ἀρχόντες εἶπον αἱ * διδασκα-
λίαι τῆς προσηκουσῶν ἱστομνημά-
των ἀναγνωσκέδωσαν. Κωνσταντῖν·
ὁ κεραιωμῶν σπικητάριος τῆ θεοῦ
κωνσταντείου, διὰ χεράριου ἐπίδοξου
αὐτῶ παρὰ Σαβινιανὸς τῆ βλαβε-
στάτου ἐπισκόπου, οὗ ἡ δὲ ἐφ' ἔβρει,
τὰ ἐξ ἧς ἀέγω.

Concil. Tom. 9.

sumptiones comprimas, & fa-
cerdotio laboranti succurras, &
* multis maledictis locum non
præbeas: sed post cognitionem,
ei quidem qui calumniam patitur,
adiutorium feras: illum vero
qui calumniam facit, si vere
est calumniatus, abscindas. Non
igitur tua religiositas arbitretur,
quia tamquam ad iniuriam
sedis Antiochenæ maximæ ciui-
tatis huc venit memoratus Dei
amantissimus episcopus; sed me-
tuens quosdam, sicut ait, sedi-
tionibus gaudentes, & passioni
proprie militantes, dedit ad
tempus locum iræ: nam alioqui
patientiam, & mansuetudinem,
& iustitiam tuæ religiositatis
prædicare non cessat: nec ut ac-
cuset, (absit hoc) sed * ut suppli-
cet honestiorem in se composi-
tionem effici. Vnde & præsen-
tibus eum literis consolantes,
confidere iussimus ego atque
sanctissimus episcopus & con-
sacerdos noster Cyrillus, quod
propter caritatem, quæ conti-
netur in nobis, habens reueren-
tiam scribentibus, harum literarum
gerulum modis omnibus
adiuuabis. Omnem quæ tecum
est, in Christo fraternitatem
plurimum saluto.

Gloriosissimi iudices dixe-
runt: Post epistolas quid actum
est? Sabinianus reuerendissimus
episcopus dixit: Supplico ge-
sta legi, & ipsa vos edocebunt.
Gloriosissimi iudices dixerunt:
Interlocutiones gestorum quæ
porriguntur, legantur. Constan-
tinus deuotus secretarius diuini
consistorii, ex scheda illi a Sabi-
niano reuerendissimo episcopo
data, cuius initium erat disrup-
tum, * reliqua legit.

P ij

*proptiis

*ut hac pro se interces- sio ad anim- um vere- cundia per- mouendum esset gra- uior. Itaque illi com- meata præ- sentibus li- teris dato,

*proxime sequentia

* δια- κων

Antiochenum Concilium.

IN Antiochenum sanctissima Ecclesia, in porticu æstiuæ secretarij, facto Concilio, & residentibus sanctissimis episcopis, Domno eiusdem Antiochiæ, Theodoro Damasci, Valerio Anazarbi, Pompeiano Emeſæ, Polychronio Epiphaniæ secundæ Ciliciæ, Damiano Sidonis, Iamblichō Chalcidis, Theodōsto Berrhææ, Gerontio Seleuciæ, Iosepho Heliopolis, Timotheo Dolichis, Benetio Bibli, Epiphanio * Arcæ, Paulo Ptolemaidis, Stephano Epiphaniæ Syriæ secundæ, Phosphoro Orthosiadis, Thoma Mopsuestiæ, Iordane Abilæ, Paulo Antaradi, Barane Alexandria, Mara Vrimorum, Sabba Palti, Mara Anafarthæ, Ioanne Theodosiopolis, Daniele Carrhenſium, Sophronio Constantinæ, Vranio Himerorum, Mariniano * Iotapæ; Tatianus diaconus & notarius dixit: Perrhenſes clerici libellos & nunc iterum obtulerunt vestræ sanctitati aduersus reuerendissimum episcopum Athanasium. Quia igitur adest sanctum Concilium, præ manibus habeo libellos; & si præcipit tua sanctitas, eos relego.

*Heraclæ,

*R hofaphæ;

ΕΝ τῇ Αντιοχείᾳ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ αἰθρῷ τῆς θερινῆς σπηραίου, συνόδου ἡμετέρας, καὶ καθιδέντων τῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων, Δόμνου τῆς αὐτῆς Ἀνοχίας, Θεοδώρου Δαμασκῶ, Βαλερίου Ἀναζάρβου, Πομπιανῶ Ἐμέσης, Πολυχρόσιου Ἐπιφανείας τῆς δευτέρας Κιλικίας, Δαμιανῶ Σιδωνός, Ἰαμβλίχου Χαλκίδος, Θεοκλήσου Βερροίας, Γεροντίου Σελευκείας, Ἰωσήφ * Ἰλιουπόλεως, Τιμοθέου Δολιχῆς, Βενετίου Βίβλου, Ἐπιφανίου Ἡρακλείας, Παύλου Πτολεμαίδος, Στεφάνου Ἐπιφανείας δευτέρας Συρίας, Φωσφόρου Ὀρθωσιάδος, Θωμᾶ Μοψουεστίας, Ἰορδάνου Ἀβίλης, Παύλου Ἀνταράδιου, Βαρανοῦ Ἀλεξανδρείας, Μάρου Οὐρμιαν, Σάββα Πάλτου, Μάρου * Ονοσαρθέως, Ἰωάννου Θεοδοσίουπόλεως, Δανιήλου Καρρηνίου, Σωφρονίου Κωνσταντίνης, Οὐρανίου Οὐραίας, Μαρτιανῶ Ροσαφᾶς. Ταλιανὸς διάκονος εἶπεν· ὁ πατέρις εἶπεν· ὁ ἀπὸ Πέρης ὁρμῶνδροι κληρικὸὶ λιβέλλοις καὶ νῦν πάλιν ἐπιδεδωκόσι τῇ ἡμετέρᾳ ἀγιότητι καὶ τῆς βλαβερατοῦ ἐπισκόπου Ἀθανασίου. Ἐπὶ ποίνῃ παρεστὴν ἡ ἀγία συνόδος, ἔχω μὲν χεῖρας ἐδὴ λιβέλλοις καὶ εἰ κελεύσεν ἡ σὺ ὁσιότης, τοῦτοις ἀναγνώσομαι.

ANNO CHRISTI 431.

*Heraclæ.

*Anasthæ.

Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· ποδ εἰσὶν ἐδὴ λιβέλλοις ἐπιδεδωκότις; Ταλιανὸς διάκονος εἶπεν· ἔξω εἰσὶν. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰσὶ τῶσαν. Ταλιανὸς διάκονος εἶπεν· ἔσηκεν Ἰσαάκιος ὁ ἐδὴ λιβέλλοις ἐπιδεδωκός. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· μόνος Ἰσαάκιος δέδωκε ἐδὴ λιβέλλοις, ἢ καὶ ἄλλοι σὺ αὐτῶ; Ταπανὸς διάκονος εἶπε· μόνος Ἰσαάκιος

ANNO CHRISTI 451.

Ἐπιπέδωκε τὸν λιβέλλους. Δόμνος
 Ἐπίσκοπος εἶπε λέγειτω Ἰσαάκιος, εἰ αὐ-
 τὸς Ἐπιπέδωκε τὸν λιβέλλους. Ἰσαά-
 κιος ὁ ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· ναί· δεόμεθα
 ἡ ἀριωσύνης σου. Δόμνος Ἐπίσκοπος εἶ-
 πεν ἀνάγνωθι τούτοις, καὶ ἀνεγνώθησαν.
 Δόμνος Ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπιπέδωκε
 καὶ Ἰωάννης ὑποδιακόνου, εἰσὶ τῶν
 καὶ οὗτος. Τατιανὸς διάκονος εἶπε· ἔτι
 ἐστὶ καὶ Ἰωάννης ὁ ὑποδιάκονος. Δόμνος
 Ἐπίσκοπος εἶπε παρόντων αὐτῶν, ἀνά-
 γνωθι τὸν συνέλεγμένους λιβέλλους.
 καὶ ἀνεγνώθησαν. Δόμνος Ἐπίσκοπος
 εἶπε· ποῦ εἰσὶν οὗτοι Ὁ λιβέλλοι; Τα-
 τιανὸς διάκονος εἶπεν· ἔχω μὲν χεῖ-
 ρας. Δόμνος Ἐπίσκοπος εἶπεν ἀνά-
 γνωθι καὶ τούτοις, καὶ ἀνεγνώθησαν.
 Δόμνος Ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὡς περὶ
 πέμψαντες τὴν δίκην τῶν μακαριω-
 τάτων Πανολβίου τῶν πτωχῶν τε μητρο-
 πολίτη τῆς ἐπαρχίας, ὡς διακοδοσεῖς
 τῆς ὑποδείσεως, ἵνα περικαλοῦσθαι;
 Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· ἔχω τὴν αὐτὴν
 μακαριωτάτου Πανολβίου Ἐπιστολὴν,
 δι' ἧς εἰδὼς τὰ παρακαλοῦσθαι τε.
 Δόμνος Ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀνάγνωθι καὶ
 ταῦτα, καὶ ἀνεγνώθη. Δόμνος Ἐπίσκο-
 πος εἶπεν· ἔχω τὰ ἀπὸ χειρῶν τῶν ἁγιο-
 γραφῶν τῶν ἀποστόλων Ἐπιστολῶν
 Ἀθανασίου; Τατιανὸς διάκονος εἶπεν·
 ἔχω μὲν χεῖρας καὶ τὰ ἀπὸ χειρῶν καὶ τὰ
 ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, λαβὼν παρὰ τῶν ἀποστόλων
 τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἱερραπολιτικῆς μητρο-
 πόλεως. Δόμνος Ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀνά-
 γνωσε δὲ τὰ ἀπὸ τῆς ἁγίας καὶ τὰ ἄλλα, καὶ
 ἀνεγνώθη.

Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶ-
 πεν ὅτι δι' οὐκὶ δὲ τὸν ἀποστόλων ἀποστό-
 λων Ἀθανασίου ὁ μακαριώτατος Πανολ-
 βιος ὁ Ἱερραπολιτικῶν τοτηνησὺτα Ἐπι-

obtulit libellos. Domnus epi-
 scopus dixit: Dicat Isaacius si ip-
 se libellos obtulit. Isaacius pri-
 micerius lectorum dixit: Etiam,
 quæso sanctitatem tuam. Dom-
 nus episcopus dixit: Lege illos.
 Et lecti sunt. Domnus episcopus
 dixit: Quoniam memoria
 facta est & Ioannis subdiaconi,
 & ipse ingreditur. Tatianus
 diaconus dixit: Adest Ioannes
 subdiaconus. Domnus episcopus
 dixit: Præsentibus eis lege
 coniunctos libellos. Et lecti
 sunt. Domnus episcopus dixit:
 Vbi sunt ipsi libelli? Tatianus
 diaconus dixit: Habeo eos præ
 manibus. Domnus episcopus
 dixit: Lege etiam eos. Et lecti
 sunt. Domnus episcopus dixit:
 Quando delegauimus causam
 beatissimo Panolbio, qui tunc
 metropolitanus erat eius pro-
 uinciae, vt causam audiret, quæ
 subsecuta sunt? Tatianus dia-
 conus dixit: Habeo eiusdem
 beatissimi Panolbii epistolam,
 per quam edocuit quæ secuta
 sunt. Domnus episcopus dixit:
 Lege eam. Et lecta est. Domnus
 episcopus dixit: Habes exem-
 plaria * repudii reuerendissimi
 episcopi Athanasii? Tatianus
 diaconus dixit: Præ manibus
 habeo & exemplaria & authen-
 tica, quæ accepi a Dei amantif-
 simo episcopo Ioanne Hiera-
 politanorum metropolis. Dom-
 nus episcopus dixit: Legantur
 authentica per ordinem. Et le-
 cta sunt.

Theodorus episcopus Da-
 masci dixit: Quoniam fau-
 rabilis erat circa reuerendissi-
 mum episcopum Athanasium
 beatæ memoriæ Panolbius
 Hierapolitanus quondam epi-
 P iij

*recufatio-
nia

scopus, per proprios repudii libellos edocuit idem reuerendissimus episcopus Athanasius. Manifestus est igitur litem fugiens, & neque amico proprio audientiam suam credens.

Valerius episcopus Anazarbi dixit: Manifestus est reuerendissimus episcopus Athanasius tamquam sibi conscius nonnullorum, de quibus accusatur, eo quod noluerit apud amicum proprium Panolbium causam dicere, secundum epistolas repudii ab eo conscriptas.

Pompeianus episcopus Emisæ dixit: Cum amicus eius existeret beatae memoriae Panolbii episcopus, certum est quod reuerendissimus episcopus Athanasius hoc conscientia mala fecit.

Polychronius episcopus Epiphaniæ dixit: Reuerendissimus episcopus Athanasius neque suo amico committens accusationem suam, certum est praua conscientia declinasse iudicium.

Iamblichus episcopus Chalcidis dixit: Si confideret reuerendissimus Athanasius, audientiam Panolbii amici proprii non fugisset, sicut ipse in literis repudii ad eum datis professus est. Sed forsan conscientia compulsus, euocationem declinavit a prædicto beato Panolbio factam.

Damianus episcopus Sidonis dixit: Maxime sibi ipsi nocuit, & reum se Canonibus sanctis effecit reuerendissimus episcopus Athanasius * citatus a reuerendæ memoriae Panolbio, qui tunc erat Hierapolitanorum metropolitanus episcopus, & tertio respuens, nec occurrens.

* ter citatus

σκοπος, δια τῶν οικείων παρατήσεων ἐδείξαεν ὁ αὐτὸς ὀλιγαρέτατος Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, δηλὸς ὅτι τῶν ἐστὶ Φυγῶν τὴν δίκην, καὶ μηδὲ τῶν φίλων ἐαυτῶν πῶς κατ' αὐτὸν ἐμπιστεύσας ἀκρόασιν.

Βαλέριος Ἐπίσκοπος Ἀναζάρβου εἶπε: δηλὸς ὅτι ὁ ὀλιγαρέτατος Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος συνήδων ἐαυτῶν ἕνα, ἀπὸ τῆς κατηγορίας, τῶν μη βουλευθῆναι παρὰ τῶν αὐτῶν φίλων τῶν μακαριωτάτων Πανολβίου δικασάσης, καὶ τὰς αὐτῶν γραφείσας παρατησιακὰς Ἐπιστολάς.

Γομππίουδος Ἐπίσκοπος Ἐμισῆς εἶπε: φίλου τυχερόντος αὐτῶν τῶν παμμακαρίου Πανολβίου τῶν Ἐπισκόπου, ὁ ὀλιγαρέτατος Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος δηλὸς ὅτι, ὡς ὑπὸ κακοῦ συνειδήτους τῶν πεποιήκε.

Πολυχρόνιος Ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας εἶπε: ὁ ὀλιγαρέτατος Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, οὐδὲ τῶν αὐτῶν φίλων διαρήσας τὴν καὶ αὐτῶν κατηγορίαν, δηλὸς ὅτι φάυλον συνειδήσει Φυγῶν τῶν δίκην.

Ἰαμβλίχης Ἐπίσκοπος εἶπε: εἰ ἐαυτῶν ἐπαρρήσας ὁ ὀλιγαρέτατος Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, ἐκ αὐτῶν ἀκρόασιν Πανολβίου τῶν φίλων αὐτῶν περιητήσατο, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἀφρατηκτοῖς γραμμασί τοῖς πρὸς αὐτὸν ὁμολόγησεν ἀλλ' ἴσως ὑπὸ τῶν συνειδήτους ἐλαυνόμενος, ἐφυγε τὴν κλήσιν τὴν ἐπὶ τῶν προσημνην μακαρίων Πανολβίου.

Δαμιανὸς Ἐπίσκοπος Σιδωνίας εἶπε: μετὰ ἑαυτὸν ἠδίκησε, ὅτι ὑπὸ βίθων κατέησε τοῖς ἀγίοις κανόσιν ὁ ὀλιγαρέτατος Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, περὶ τὸν κληθεὶς παρὰ τῶν τῆς ὀλιγαρείας μνήμης Πανολβίου, τῶν τῶν τιμωριῶν τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως Ἐπισκόπου τυχερόντος, καὶ περὶ τὸν ἀφρατησόμενον, καὶ μὴ ἀπαντήσας.

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 451.

Γερώντος Ἐπίσκοπος Σελεύκειας εἶπε· τὰ μέγιστα ἑαυτὸν ἠδίκησεν ὁ ὀλιβαρέσιος Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, μήτε τῆς Φίλου αὐτοῦ μακαρίου Πανολβίου ἀγαθόμου, καὶ ταῦτα κληθεὶς δικάσασθαι, Φυγὼν τὴν ἀπόρασιν, ὡς καὶ αἱ παρ' αὐτοῦ τρεῖς παραίτησιν καὶ ἑπιστολαὶ διεγνώρισαν.

Βενέτου ὁ ὀλιβαρέσιος Ἐπίσκοπος Βίβλου εἶπε· τὰ παραίτησιν ἡρώματα τῆς ὀλιβαρέσιου Ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἐδίδαξεν ἡμεῖς, ὡς γησιεὺς ἐτύχασεν ὁ πότε μητροπολίτης αὐτῶν, ὁ μακαρίου Πανολβίου, παρ' ὃ τὰς ὑποκρίσεις ἐδίδοιεν ἑαυτοῖς. ὅθεν ἐκ ἐξέλιξ τὴν κλήσιν φυγεῖν, εἰ μὴ που γὰρ τὸ σκευδὸς αὐτῶν ἐνεπέδιξε.

Θεόκτιστος Ἐπίσκοπος Βερόλιας εἶπεν· εἰ εἶχε καθαρόν τὸ σκευδὸς ὀλιβαρέσιος Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, ἐκ αὐτοῦ ἔρηπτόσθαι τῆς μακαρίου Πανολβίου τὴν κλήσιν, Φίλου αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν.

Ἐπιφάνιος Ἐπίσκοπος Ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ὀλιβαρέσιος Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, ὡς ἑαυτὸν τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας ἀππλοσεύσε, τὸ Ἐπισκοπικὸν παρρησιασθῆναι, τρεῖς ἐπέσταλε, ἑ τῶντα, Φίλου ἔχων ὁ μακαρίου Πανολβίου ὁ ἀγαθόμου τῆς Ἱεραπολιτῶν Ἐπισκόπου, δωάμενον, εἰ μὴ ἑαυτῶν σωθήσεται, καὶ αὐτὸν δεόντως τυπώσεται.

Μάρας Ἐπίσκοπος Οὐρέμων εἶπε· τὸν Φίλου ὁ ὀλιβαρέσιου Ἐπισκόπου Ἀθανασίου τὴν κρίσιν τῆς μακαρίου Πανολβίου τῆς τῶν Ἱεραπολιτῶν Ἐπισκόπου, δὴ ἄλλος ὅστις ἐλέγξθαι ἔμελλεν τὸ σκευδὸς.

Βαρένης Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· τὰ μέγιστα ἑαυτὸν ἠδίκησεν ὁ

Gerontius episcopus Seleucia dicit: Valde sibimetipsi nocuit reuerendissimus episcopus Athanasius, neq; amicum suum praedictum Panolbium passus, & praecipue euocatus ad iudicium, & audientiam fugiens, sicut * tria eius repudia manifestant.

Benetius reuerendissimus episcopus Bibli dicit: Lectio literarum repudii reuerendissimi episcopi Athanasii docuit nos, quia purus amicus fuit ei qui tunc metropolitanus erat, hoc est, beato Panolbio, apud quem respondere oportebat. Vnde non oportuit euocationem effugere, nisi forte eius conscientia impedisset.

Theocistus episcopus Berhœæ dicit: Si mundam habuisset conscientiam reuerendissimus episcopus Athanasius, non repudiaffet audientiam beati Panolbii, cum eius utique amicus esset.

Epiphanius episcopus Arcæ dicit: Ostendit reuerendissimus episcopus Athanasius, quia semetipsum ab episcopatu Perrenorum ecclesiæ fecit extraneum, repudium tertio mittens, dum utique beatum Panolbium Hierapolitanorum episcopum amicum haberet, qui posset, nisi ipse sibi conscius esset, eius negotium bene disponere.

Maras episcopus Vrimum dicit: In eo quod reuerendissimus episcopus Athanasius iudicium beati Panolbii declinauit, qui tunc Hierapolitanorum erat episcopus, apparet quia conscientia sua conuictus est.

Baranes episcopus Alexandria dicit: Maxime sibi nocuit

* tres eius epistolæ refulatoriae

reuerendissimus episcopus Athanasius, non obediens tunc metropolitano beatæ memoriæ Panolbio, & præcipue cum eius amicus existeret. vnde certum est, quia non recta conscientia viuens, talem audientiam declinauit, & ad recusationes venit.

* tres recusationes, & cas cum iuriciurando,

* eligat a S. Concilio iudicari, cū

Stephanus episcopus Epiphaniæ dixit: Superfluum rem esse iudico, post tria repudia, & terminum habentia, causam reuerendissimi episcopi Athanasii in examinationem adduci. Quomodo enim * elegit hanc a sancto Concilio iudicari, dum proprii amici sui beatæ memoriæ Panolbii, sicut ipse in repudiis manifestauit, videatur declinasse iudicium?

Phosphorus episcopus Orthosiadis dixit: Ea quæ a reuerendissimo episcopo Athanasio sunt scripta ad beatæ memoriæ Panolbium, qui tunc Hierapolitanorum erat episcopus, manifestant, quoniam iudicium fugiens, reus a Perrenorum discessit episcopatu.

Daniel episcopus Carrhensum dixit: Palam est quia directis repudii literis reuerendissimus episcopus Athanasius ad beatæ memoriæ Panolbium, qui tunc metropolitanus erat, refutando iudicium, ab episcopatu semetipsum fecit extrancum.

Ioannes episcopus Theodosiopolis dixit: Iis quæ placent sancto Concilio vestro & ego consentio.

* Constantina

Sophronius episcopus Constantiæ dixit: Ex repudii literis, quæ relectæ sunt, deprehenditur reuerendissimus episcopus Athanasius, quia ad iudi-

διλαβέσατος Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, μὴ ὑπακούσας τῷ πτωικῶτι μὴσπολίτῃ τῷ μακαρίῳ Πανολβίῳ, καὶ ταῦτα, φίλῳ ἀνδρὶ τυγχάνοντι. ὅθεν δῆλός ἐστιν, ὡς ἐκ ὁρῶν σπειδῶν συζησας, ἀπέφυγε τὴν ποιῶντων κρίσιν, καὶ ἐπὶ τὰς παραπτώσεις ἦλθεν.

Στέφανος Ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας εἶπε. * ἀεὶ τὸν εἶναι μὴ τρεῖς παραπτώσεις, καὶ ταῦτα, * ὅρῳ ἐχρῆσας, ὡς ἐπὶ τὸ ἀρᾶσθαι τὸ ἀεὶ γμα τὸ καὶ τὸ διλαβέσατον Ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον. πῶς γὰρ ἀνέλοιτο παρελθὴν ἀγία ταῦτα συνόδῳ δικαιοσάδει, ὅποτε ἐπὶ τῆς οἰκίου φίλου τῆ μακαρίου Πανολβίου, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἀφρατηκτοῖς ἀνδρὶ ἐήμανε, τὸ κελὸν φαίνεται ἀποφυγῶν;

Φωσφόρος Ἐπίσκοπος Ὀρθοσιάδος εἶπε. τὰ παρα τὸ διλαβέσατου Ἐπισκόπου Ἀθανασίου γραφέντα πρὸς τὸ μακάριον Πανολβίον τὸ πτωικῶτι Ἐπίσκοπον ὄντα τῆς Ἱεραπολιτῶν, δηλοῖ, ὡς τὴν κελὸν φύγων, τῆς Περρηνῶν ἀνεχώρησεν Ἐπισκοπῆς.

Δανιήλος Ἐπίσκοπος Κερρῶν εἶπεν. ἐδήλωσε τὰ πεμφθέντα παρατηκτὰ γραμμάτια ἀφ' ἃ τὸ διλαβέσατου Ἐπισκόπου Ἀθανασίου πρὸς τὸ μακάριον Ἐπίσκοπον Πανολβίον, ὡς παρατηκτὸς μὲνος τὴν κελὸν, ἄλλοτερον ἑαυτὸν τῆς Ἐπισκοπῆς κατέστησεν.

Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως εἶπε. τοῖς δόξασιν ἡμῶν τῆ ἀγία συνόδῳ καὶ αὐτὸς συναγῶν.

Σωφρόνιος Ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης πόλεως εἶπεν. ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων παρατηκτῶν γραμμάτων δῆλός ἐστιν ὁ διλαβέσατος Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, εἰς κελὸν μὴ

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 451.

μη δελων ελθειν, και τιω επισκοπιω παρατησαμην.

Ιωσηφ επισκοπος * Ιλιου πολεις ειπε τελτον παρατησαμηνος ο δπλαβετατος επισκοπος Αθανασιος, και μη βαληθεις επι της Φιλου αυτ' εμακαελες Πανολιου, της τ' πτωικαυτα της μητροπολεως επισκοπου, απαντησαι, και δικασασαι, ε αυτον ελθεσθουσαι ην επαρωυρων αυτω εκληματα, δηλος δεστι κατω σπειδου χρησαμην.

Τιμοθεος επισκοπος Δολιχης ειπεν εδχ μην εδπλαβετατον επισκοπον Αθανασιον παρα τ' δεχλω, τελτον κληθεντα παρα της της μακαελες μηνης Πανολιου, της τ' πτωικαυτα της Ιεραπολιτων μητροπολεως επισκοπου, απαντησαι, και της πρσουσαι αυτω χρησασαι δικηλογιας, οπωτε δεπο τ' νωι ανεγνωσμενων και Φιλον αυτον εαυτ' ωλεστω. εηπ' ενωυ πολλους κληθεις παρητησαστο, εαυθιων εαυτον κατεςησε της επαρωυροις αυτω.

Παυλος επισκοπος Αραδου ειπε τελτον εις ακροασιν κληθεις ο δπλαβετατος επισκοπος Αθανασιος, εαυτ' της μακαελες Πανολιου της της Ιεραπολιτων μητροπολεως επισκοπου, και ταυτα, Φιλου αυτ' τυχανοντος, ως δεπο ην ανεγνωσμενων εμαδομην, ε τελτον παρατησαμην τιω επισκοπιω της Περβλυων εκκλησιας, δηλος δεστι, ως ου κατω σπειδου πλητηομην εφυγε τ' κειθελε.

Παυλος επισκοπος Πτολεμαιδος ειπε της καλω και ενδεσμως παρα ην προλαβοντων αγιων πατρων δεποφανθισι και αυτ', εα ομοια καταπησημι.

Σαββας επισκοπος Παλτι ειπε τελτον παρατησαμηνος ο δπλαβετατος επισκοπος Αθανασιος, και ορκωσας

cium venire noluit, & episcopatum quoque repudiavit.

Ioseph episcopus *Iuliopolis dixit: Tertio repudiando reuerendissimus episcopus Athanasius, & nolendo apud amicum suum beatæ memoriæ Panolbium, qui tunc metropolitanus erat episcopus, occurrere, & causam dicere, & semetipsum ab illatis sibi criminibus liberare, certum est quoniam conscientia mala sit vltus.

Timotheus episcopus Dolichæ dixit: Oportebat quidem reuerendissimum episcopum Athanasium ab exordio, euocatum tertio a beatæ memoriæ Panolbio, qui tunc metropolitanus episcopus erat, occurrere, & allegationibus suis vti; cum secundum ea quæ nunc lecta sunt, amicum suum eundem esse definiret. Quia igitur sæpe euocatus repudiavit, reum semetipsum illatorum sibi criminum constituit.

Paulus episcopus Aradi dixit: Tertio ad audientiam euocatus reuerendissimus Athanasius a Panolbio metropolitano episcopo, & maxime eius amico, sicut ex his quæ sunt lecta, didicimus, & tertio Perrhenorum episcopatum repudians, apparet non bona conscientia percussus declinasse iudicium.

Paulus episcopus Ptolemaidis dixit: His quæ recte ac rite præcedentibus sanctis patribus aduersus eum pronuntiatia sunt, similia decerno.

Sabbas episcopus Palti dixit: Tertio repudiando reuerendissimus Athanasius, & con-

*Heliopolis

Q

iurando alium pro se ordinari debere, quam de reliquo rationem habet de episcopatu Perrenorum sanctæ Dei ecclesiæ nunc mouere, & præcipue cum apud amicum suum beatæ memoriæ Panolbium causam non dixerit?

Maras episcopus Anafarthæ dixit: Integre semetipsum diligim monstrauit reuerendissimus episcopus Athanasius a beatæ memoriæ Panolbio metropolis episcopo, per epistolas repudii ad eum directas. Fugiens itaque audientiam eius, apparet hoc conscientia mala fecisse.

Domnus episcopus Antiochiæ dixit: Post hæc repudia ubi debebat reuerendissimus episcopus Athanasius? Isacius archidiaconus dixit: Egressus est de ciuitate, & in regione Samofatorum debebat apud semetipsum in proprio prædio; & de nouo descendit in ciuitatem Samofatorum. Quoniam autem hic sunt clerici, rogo sanctum vestrum Concilium ingredi eos, & dicere quæ ipsi quoque nouerunt. Domnus episcopus dixit: Ingreddiantur. Et illis ingressis, Tatianus diaconus dixit: Adu sunt reuerendissimi clerici. Domnus episcopus dixit: Stent secundum ordinem reuerendissimi presbyteri & reuerendissimi diaconi. Theodorus episcopus Damasci dixit: Vbi debebat post repudia reuerendissimus episcopus Athanasius?

* Domnus episcopus dixit: Quid dicunt & reliqui clerici? Theodorus episcopus dixit: Ex illo regressus est Perren. Domnus episcopus dixit: Quot ordinauit? Theodorus episcopus

ἔφη· ἀντὶ αὐτῆς χροτονηθῆναι, πρὶον λόγον ἐχθροῦν πρὸς τὸν ἐπίσκοπον κινεῖν τῆς Περρηνῶν ἀγίας τῆς θεοδικησίας, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς Φίλου αὐτῆς τῆς μακαρίου Παυλοῦ, τῆς τιμηκῶτα τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου, μὴ δικασθῆναι;

Μάρας ἐπίσκοπος Ὀνοσερταῖς εἶπε· γνησίως φιλοῦμαι αὐτὸν ἐδίξεν ὁ ἀλαβέρτατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπὸ τῆς μακαριότητος Παυλοῦ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπου, διὰ τῆς αὐτῶν παρατηρητικῶν ἐπιστολῶν. Φυγὼν τῶν ἐν τῷ αὐτοῦ ἀκρόασι, δηλὸς ὅτι πονηρῶς σπειδήθη τὸ πεποικῶς.

Δόμος ἐπίσκοπος εἶπε· μὴ ταῖς παρατηρήσεσιν αὐτῶν ποδὸν δὴ γινώσκω τὸν ἀλαβέρτατον ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον; Ἰσακίος ἀρχidiaconus εἶπε· ἐξῆλθε τιμὴ πόλιν, ἐπὶ τῆς χωρῆς Σαμοσατίων δὴ γε καθ' ἑαυτὸν ἐν ἰσῶν χωρῆσιν· καὶ πάλιν κατέλθεν ἐν Σαμοσατίοις τῆς πόλεως. ἐπειδὴ δὲ ἐν ταῦτά εἰσι κληρικοί, παρακαλῶ τιμὴ ἀγίαν ὑμῶν συνέδοξιν, εἰσελθεῖν καὶ ἀκούσθαι, καὶ εἰπεῖν αὐτοῖς ἀπὸ καὶ αὐτοὶ οἴδασιν. Δόμος ἐπίσκοπος εἶπε· εἰσώψασιν καὶ εἰσελθόντων αὐτῶν, Τατιανὸς διάκονος εἶπε· ἐσηκασιν ἀλαβέρτατοι κληρικοί. Δόμος ἐπίσκοπος εἶπε· στήσωσιν καὶ πάντες ἀλαβέρτατοι πρεσβύτεροι καὶ ἀλαβέρτατοι διάκονοι. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· ποδὸν δὴ γινώσκω τὰς παρατηρήσεσιν αὐτῶν ἀλαβέρτατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος; Δόμος ἐπίσκοπος εἶπε· ἢ λέγουσι καὶ ἐχθροὶ κληρικοί; Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· ἐξ ἐκείνου ἐπαυθῆναι εἰς τὴν Περρην. Δόμος ἐπίσκοπος εἶπε· πόσοις ἐχροτονήσε; Θεόδωρος ἐπίσκοπος

*primiccius lectorum

*solitarius in

Defuut responsiones clericorum.

ANNO CHRISTI 451.

εἶπε ταύτας τὰς χροτονίας μὲν τὰς ῥεῖς παρατήσας λέγας γεγραμῶν παρ' αὐτῶν; Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰπάτωσαν καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοὶ ἀπὸ Ἰσασί, καὶ πῶς ταῦτα ἄρρηκτοῦσιν. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἡμεῖς ἕνεκεν ἀπλήθετε ἐν Ἱεραπόλει; Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· οἶδα καὶ γὰρ ἐκ δεδημηκέναι τὸν ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον καὶ τὸν ἐκ κόμισέ μοι γεγραμμένον τῆς θεοφιλεστάτων καὶ ἀρίων ἐπισκόπων, τῶν κωλοῦ Προκλου Φημι, καὶ τῶν κωλοῦ Κυρίλλου. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὅσα γεγραμμένα διὰ τῆς θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου κακόμισαι τῶν ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, καλεώσασθε οὐκ ἀγνόητες ταῦτα διαγνωστέοντα ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀναγνωσκέτωσαν, καὶ ἀνεγνώθη.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· φαίνεται ὁ βλαβεράτος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος μηδὲν ἀληθὲς διδάξας ἐδὼν ἀγιωτάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις δερμιτοκόποις, τὸν κωλοῦ Προκλου καὶ τὸν κωλοῦ Κυρίλλου ὁποῦτε καὶ ἐπὶ τῶν μακαρίου Πανολβίου τῆς γηρομένης αὐτῶν μητροπόλεως, φίλου αὐτῶν τυχερόντος, κατὰ τὴν ταῦς ἐπιδοθείσας παρ' αὐτῶν ἄρρηκτοισιν ἐνώλεσε, παρήτηται τῆς Πέρρης ἐπισκοπῆς, καὶ οὐχ ἔπειτα τῆς κληρικῶν ἐξηλάθη, ὡς ἐδίδαξεν ἀλλ' αὐτὸς ἴσται παρ' αὐτῶν ἔμακαρι Πανολβίου κληρικοῦ, παρήτησατο τῆς ἀκρόασιν τῆς ἐπαγομένης ἀπὸ ἐκκλησιαστικῶν, ἐπὶ τὴν πόλιν ἀπέλιπε· ποροθεῖς καὶ τὴν ἐν τοῖς ἄρρηκτοῖς αὐτῶν συγγραμμάσιν, ὅτι δύο ἢ τρεῖς ἐνιαυτῶν ἔπειτα παρ' αὐτῶν κέκριτο, τὴν ἀποστέλλει τῆς ἐπισκοπῆς.

Βαλέριος ἐπίσκοπος εἶπε· συνείδον καὶ γὰρ, ὡς ὁ βλαβεράτος Concil. Tom. 9.

dixit : Iftas ordinationes post *repudia a se facta, constituit? Domnus episcopus dixit : Dicant & reliqui clerici, * qui noverunt, quid postea subsecutum fit. Theodorus episcopus dixit : Vos cuius rei causa estis Hierapolim profecti ? Domnus episcopus dixit : Noui & ego domo profectum esse reuerendissimū episcopum Athanasium . nam detulit mihi literas Dei amantissimorum & sanctissimorum episcoporum, id est, domni Procli & domni Cyrilli . Theodorus episcopus dixit : Diuinae literae per Dei amantissimum episcopum Athanasium perlatæ sunt sanctissimorum archiepiscoporum : iubeat tua sanctitas has relegi coram sancto Concilio . Domnus episcopus dixit : Legantur . Et lectæ sunt .

Theodorus episcopus dixit : Videtur reuerendissimus episcopus Athanasius nihil verum docuisse sanctissimos & Dei amantissimos archiepiscopos domnum Proclum & domnum Cyrillum, cum etiam apud beatum Panolbium, qui fuit eius metropolita & eius amicus, sicut ipse in repudiis a se datis ostendit, repudiauit Perrhæ episcopatum, & non a clericis est expulsus, sicut edocuit : sed ipse tertio ab eodem Panolbio euocatus, audientiam illatorum sibi criminum refutauit, & propriam ciuitatem reliquit : adiciens & hoc in repudii sui literis, quoniam ante duos aut tres annos hoc apud se deliberatum fuisset, vt ab episcopatu recederet .

Valerius episcopus dixit : Perprexi & ego, quoniam reueren-

* tres recu-
sationes, fa-
ctas dicit
ab illo
* que no-
uerunt, &
quid post-
ea,

Q ij

diffimus Athanasius falsa docuerit Dei amantissimos & sanctissimos archiepiscopos Proclum & Cyrillum. Nam & propria voluntate ex scripto repudiavit episcopatum, & tertio a beatæ memoriæ Panolbio euocatus, audientiam declinauit: vsus * etiam repudio, & propria voluntate ciuitatem deseruit, & non a propriis clericis est expulsus.

* quibusdā recufationibus,

Polychronius episcopus dixit: Manifesta est Dei amantissimi episcopi Athanasii circa causam suam * argumentatio, calumniam facientis (quasi de violentia sua) reuerendissimis ecclesiæ suæ clericis: qui cum a semetipso ab ecclesiastico ministerio discesserit, & ante multa tempora in profecionem longinquam abierit, * causam illis adscripsit.

* nugatio,

* culpam

Pompeianus episcopus dixit: Hæc eadem & nos cognouimus, quod mentitus est reuerendissimus episcopus Athanasius, & alia pro aliis edocuit Dei amantissimos & sanctissimos episcopos Proclum & Cyrillum.

Iamblichus episcopus dixit: Dati repudii libelli a reuerendissimo episcopo Athanasio beatæ memoriæ Panolbio, qui tunc metropolitanus episcopus & amicus eius erat, sicut & ipse monstrauit, docent nos quia inaniter calumniam fecit apud sanctissimos & venerandissimos archiepiscopos Proclum & Cyrillum de reuerendissimis suis clericis, cum ipse episcopatum Perthenorum sponte reliquerit, & coniurauerit alium pro se ordinari episcopum.

Ἰπποκρίτος Ἀθανασίου ἐξέδωκε τῶν θεοφιλεστάτων καὶ ἀγιωτάτων Ἰπποκρίτου Πρόκλου καὶ Κυρίλλου. καὶ ἦν καὶ οὐκ εἰς γνώμην τῶν Ἰπποκρίτου παρητήσατο ἐξ ἐραφῶς ἢ τέλει παρὰ τῆς μακαρίου Πανολβίου κληρικοί, ἐφυγε τὴν κλῆρον, ἀσὶ χρησιμοποιεῖνος παρατήσας, καὶ οὐκ εἰς γνώμην τῶν πόλιν ὀσολιπῶν, ἔσυχ' ἑσὸς ἦν ἰδίων κληρικῶν * ἐξηλάθη.

* ἐξέδωκε.

Πολυχρόνιος Ἰπποκρίτου εἶπε· ἀεθδῆλος τῆς θεοφιλεστάτου Ἰπποκρίτου Ἀθανασίου ἡ ἀεὶ τὸ ἀεθμα αὐτῆς ἀδολοχία, συκοφαντήσας τῶν τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς ἀλαβεστάτους κληρικούς· * ἐαυτὸν ἦν ἀναχωρήσας τῆς ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας, καὶ ἀεθ πλείων χρόνων εἰς ὀσολιπῶν μακρὰν ἀπεληλυθῶς, ἐκείνοις τῶν ἀγίων ἐπέγραψε.

* τῶν, ἢ τῶν

Πομπειανὸς Ἰπποκρίτος εἶπε· τὰ αὐτὰ ἢ ἡμεῖς συνείδημεν, ὡς ἐψέβισατο ὁ ἀλαβεστάτος Ἰπποκρίτος Ἀθανασίος, ἢ ἐραφῶς ἢ ἐπέσον ἐδίδαξε τῶν θεοφιλεστάτων καὶ ἀγιωτάτων Ἰπποκρίτου Πρόκλου καὶ Κυρίλλου.

Ἰαμβλιχὸς Ἰπποκρίτος εἶπεν· ὁ Ἰπποκρίτης λέγει ἦν παρατήσας παρὰ τῆς ἀλαβεστάτου Ἰπποκρίτου Ἀθανασίου τῶ μακαρίῳ Πανολβίῳ, τῶ τῶν μακαρίῳ Ἰπποκρίτου τῆς μητροπόλεως τυχερόντι, καὶ φίλῳ αὐτῶ ὄντι, ὡς καὶ αὐτὸς ἐδίδαξε, διδασκοῦσιν ἡμαῖς, ὡς μάλιστα ἐσυκοφάνησε παρὰ τοῖς ἀγιωτάτοις δεχητιστάτοις Πρόκλου καὶ Κυρίλλου τῶν ἀλαβεστάτων κληρικούς αὐτῶ, αὐτὸς ἀφ' ἑαυτῶ ὀσολιπῶν τῶν Περθηνῶν Ἰπποκρίτου, ἢ ὀρκώσας ἐτῶ αὐτῶ χρησιμοποιεῖ τῶν Ἰπποκρίτου.

ANNO CHRISTI 451.

Τιμόθεος Ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ αὐτὰ
σωεῖδον καὶ γὰρ τοῖς Θεοφιλεστάτοις ἐπι-
σκοποῖς.

Δαμιανὸς Ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐ-
θαύμασα, πῶς ἠέχαστο ὁ Ἐπίσκο-
πος Ἀθανάσιος, κληθεὶς περὰ τῆς τῆς
μητροπόλεως Ἐπισκοπῆς τοῦ μακαρίου
Παυλοῦ ἀπολογησάσθαι, καὶ ἀρ-
αιτοσάμενος τὸν Ἐπίσκοπον,
ἠωλόγησε τοῖς Θεοφιλεστάτοις ἀρχι-
επισκοποῖς Πρόκλῳ καὶ Κυρίλλῳ, μη-
δὲν ἄλλοτις διδάξας.

Γερόντιος Ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ
αὐτὰ σωεῖδον καὶ γὰρ, ὡς μηδὲν ἄ-
λλοτις ἐδίδαξε τῶν ἀγιωτάτοις καὶ
θεοφιλεστάτοις Ἐπισκοποῖς, Πρόκλον
Φημί, καὶ Κυρίλλῳ, ὁ ἀλαβέστατος
Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος.

Θεόκτιστος Ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ αὐ-
τὰ σωεῖδον καὶ γὰρ, ὡς ἄλλοτις ἐδίδα-
ξε τῶν ἀγιωτάτοις καὶ ὁσιωτάτοις
ἀρχιεπισκοποῖς, Πρόκλον Φημί, καὶ
Κυρίλλῳ, ὁ ἀλαβέστατος Ἐπίσκοπος
Ἀθανάσιος.

Στέφανος Ἐπίσκοπος εἶπε· καὶ
γὰρ οὕτω σωεῖδον μάλλῃ ἐβύβαι
καὶ ἴπῃ τῆς ἀγιωτάτων καὶ θεοφι-
λεστάτων ἀρχιεπισκοπῶν, Πρόκλου
καὶ Κυρίλλου, ὁ ἀλαβέστατος Ἐπί-
σκοπος Ἀθανάσιος. οὔτε γὰρ περὰ τῆς
κληρικῶν φωνῆται ἀπελαθεῖς, ἀλλὰ
μάλλῃ οἰκεία γνώμη τὰς παραηθῆς
ποισάμενος.

Βαλέριος Ἐπίσκοπος Λαοδικείας
εἶπε· τὰ αὐτὰ καὶ γὰρ σωεῖδον τῆ ἀ-
γία συνόδου.

Timotheus episcopus dixit:
Hæc eadem, quæ Dei amantissi-
mi episcopi, & ego perspexi.

* Daniel episcopus dixit: Ad-
miratus sum, quomodo passus
sit reuerendissimus episcopus
Athanasius (euocatus a metro-
politano episcopo beatæ me-
moræ Panolbio vt satisfaceret,
& tertio repudians episcopa-
tum) importunus existere Dei a-
mantissimis archiepiscopis Pro-
clo & Cyrillo, & nihil eos veri
edocere.

*Damianus

Gerontius episcopus dixit:
Hæc eadem & ego perspexi,
quia nihil veritatis edocuit san-
ctissimos & Dei amantissimos
episcopos Proclum & Cyrillum
reuerendissimus episcopus A-
thanasius.

Theoctistus episcopus dixit:
Hæc ipsa & ego perspexi, quia
falsa docuerit sanctissimos & ve-
nerabilissimos archiepiscopos
Proclum & Cyrillum reueren-
dissimus episcopus Athanasius.

Stephanus episcopus dixit:
Et ego ita perspexi, quia magis
mentitus est etiam apud san-
ctissimos & Dei amantissimos
archiepiscopos Proclum & Cy-
rillum reuerendissimus episco-
pus Athanasius. Nam neque a
clericis videtur expulsus, sed
potius propria voluntate repu-
dia fecit.

Valerius episcopus Laodiceæ
Syriæ dixit: Et ego hæc ipsa
perspexi, quæ sanctum Conci-
lium.

[Epiphanius episcopus * Ar-
cæ dixit: Hæc ipsa & ego cogno-
sco, quæ sanctum Concilium.]

*Heraclæx

Baranes episcopus dixit: Et
ego consentio sancto Concilio
Dei amantissimorum episcopo-
rum

*Synodus

* Βάρνας Ἐπίσκοπος εἶπε· καὶ γὰρ συν-
ανῶ τῆ ἀγία συνόδου τῆ Θεοφιλεστάτων

rum, & illa constituo, quæ & ipsi bene se habere comprobauerunt.

Paulus episcopus dixit: Hæc ipsa & ego perspexi, quæ præcedentes sanctissimi patres, & cum eis quoque decerno.

Ioseph episcopus dixit: Hæc ipsa & ego perspexi, quæ Dei amantissimi & sanctissimi archiepiscopi [decreuerunt.]

Maras reuerendissimus episcopus dixit: Conuictus est reuerendissimus episcopus Athanasius falsa docuisse Dei amantissimos episcopos.

Sabbas episcopus dixit: Si quietem diligeret reuerendissimus episcopus Athanasius, non eum oportuerat post repudium & iusiurandum, importunum existere sanctissimis patribus & archiepiscopis Proclo & Cyrillo.

Ioannes episcopus dixit: Similiter & ego perspexi.

Daniel episcopus dixit: Similiter & ego perspexi.

Sophronius episcopus dixit: Præcedentibus me Dei amantissimis episcopis & ego consentio.

Domnus episcopus dixit: Quando suscepi literas Dei amantissimorum Procli & Cyrilli, memor sum quia & eum huc euocaui, & Dei amantissimos episcopos prouinciæ, vt hæc causa examinaretur. Relege itaque ambas epistolas. Et lectæ sunt. Domnus episcopus dixit: Quid rescripsit ad hæc reuerendissimus episcopus Athanasius? Domnus episcopus dixit: Lege & epistolam, quam scripsit religiosissimus Ioannes Hierapolitanorum metropolis

*Desunt re-
sponiones hic
& alibi.*

Ἐπισκόπων, καὶ κείνα σύμφημι εἶ-
ναι, ἀ καὶ αὐτοὶ καλῶς ἔχον ἐδοκί-
μασαν.

Παῦλος Ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ αὐ-
τὰ καὶ γὼ συνείδω τοῖς προλαβο-
σιν ἁγίοις πατέρας, σύμφημι αὐ-
τοῖς ὄν.

Ἰωσήφ Ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ αὐτὰ
συνείδω καὶ γὼ τοῖς θεοφιλεστάτοις καὶ
ἀγιωτάτοις Ἐπισκόποις.

Μάρας ὁ ἀλαβέστατος Ἐπίσκοπος
εἶπεν· ἐληλείηται ὁ ἀλαβέστατος
Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, ὡς ψευ-
δῆ ἐδίδαξε τῶν θεοφιλεστάτων Ἐπι-
σκόπων.

Σάββας Ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰ τίς
ἡσυχίαν ἠγάπησεν ὁ ἀλαβέστατος Ἐπίσκο-
πος Ἀθανάσιος, ἵνα ἐδῆ αὐτὸν μὴ παραί-
τησιν καὶ ὄρκοις ἐνοχλήσῃ τοῖς ἁγίοις
πατέρας καὶ ἀρχιεπισκόποις Πρόκλῳ
καὶ Κυρίλλῳ.

Ἰωάννης Ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ αὐτὰ
καὶ γὼ συνείδω.

Δανιήλος Ἐπίσκοπος εἶπεν· ὁμοίως
καὶ γὼ συνείδω.

Σωφρόνιος Ἐπίσκοπος εἶπε· καὶ γὼ
τοῖς προέμοις θεοφιλεστάτοις Ἐπισκό-
ποις συναμῶ.

Δόμνος Ἐπίσκοπος εἶπεν· ἰδίᾳ
ἐδέξαμην τὰ γράμματα τῶν θεοφι-
λεστάτων Ἐπισκόπων Πρόκλου καὶ Κυ-
ρίλλου, μέμνημαι καὶ αὐτὸν ἐνταῦ-
θα συγκαλέσας, καὶ τῶν θεοφιλεστά-
των Ἐπισκόπων τῆς ἐπαρχίας, ὡς ἐξ-
έτισται τὰ καὶ τίς ἐσπούδασεν πάντως
ἀναγνωσκέσθωσαν τῶν ἀμφοτέρων
ἐπιστολῶν, καὶ ἀνεγνώσθησαν. Δόμνος
Ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀνάγνωθι καὶ ἡ ἐ-
πιστολὴν Ἐπιστολῶν ὁ θεοφιλέστατος Ἰω-
άννης ὁ τῆς Ἱεραπολιτῶν μητροπόλεως

ANNO CHRISTI 451.

Ἐπίσκοπος. ὁ αὐτὸς εἶπεν· οἶδα, ὡς ἴκα ἐ-
 δεξάμην ἢ παρὰ τῶν βλαβέστατου Ἐπι-
 σκόπου Ἀθανασίου Ἐπισκόπου, ὁμοίως συ-
 καλέσω με τὴν ἀγίαν συνόδον καὶ τὰς
 αὐτῶν παρακλησίας, Ἐπιστάτας τε καὶ πρὸς
 αὐτὸν, ὡς ἐπὶ τῶν ἀγίων συνό-
 δου* συγκαροτηθῶν ἀνάγνωθι τῶν
 ἢ τῶν ἐμῶν πρὸς αὐτὸν γραφείων ἐπι-
 σκόπου. Δόμος Ἐπίσκοπος εἶπε· ἡ πρὸς
 ταῦτα ἀπὸ τῶν ἀγίων Ἐπι-
 σκόπου Ἀθανασίου; ὁ αὐτὸς εἶπεν· ἀνά-
 γνωθι καὶ τὴν συνοδικὴν γραμμὰν καὶ πρὸς
 αὐτὸν ἡγουμένων. Δόμος Ἐπίσκοπος εἶ-
 πε· ἡς ταῦτα ἀπὸ ἀπειρήσεως ἢ Ἐπι-
 σκόπου; ὁ αὐτὸς εἶπε· ἴνα ὅτι τὰ ἀγρά-
 φως ῥηθέντα ἐπὶ παρὰ τῶν βλαβέστατου
 Ἐπισκόπου Ἀθανασίου, Δόμος Ἐπίσκο-
 πος εἶπεν· ἀνάγνωθι καὶ τῶν ἀπὸ τῶν γρα-
 φείων Ἐπισκόπου πρὸς τὴν ἀγίαν συνό-
 δον. Ταπανὸς διάκονος εἶπεν· ἔγω καὶ ἐπι-
 σκόπος τῶν θεοσεβέστατων Ἐπισκόπων, τῶν
 κυροῦ Ἰωάννου καὶ τῶν κυροῦ Ἀνδρέου, αἱ ἐπέστη-
 λαν κληθέντες ὑπὸ τῆς ἁγίας ὁσιότητος, καὶ
 μὴ διωκόμενοι ἀπαντήσω. Δόμος Ἐπι-
 σκόπος εἶπεν· ἀνάγνωθι καὶ ταῦτα καὶ τὰ
 ἔξω. Ταπανὸς διάκονος εἶπεν· ἔστωις λι-
 βέλλοις Ἐπισκόπου τῆς ἀγίας συνόδου ὁ
 βλαβέστατος ὑποδιάκονος Φίλιππος καὶ
 καὶ Πέτρον ἀγίας καὶ θεῆς ἐκκλησίας· ἐν
 κελεύσειν ἡ ὑμετέρα ὁσιότης, τῆς ἀνα-
 γνωστομαί. Δόμος Ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀνά-
 γνωθι. Θεόδωρος Ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ ἐφ-
 κείματα τοῖς λιβέλλοις μόνος οἶδας, ἢ καὶ
 ἄλλοι συνίστασιν; Φίλιππος ὁ ὑποδιά-
 κονος εἶπεν· οἶδε ταῦτα καὶ ὁ βλαβέστατος
 πρεσβύτερος Φρόντων ὁ ὑποσυνάκτορος.
 Δόμος Ἐπίσκοπος εἶπε· λεγέτω ὁ βλα-
 βέστατος πρεσβύτερος Φρόντων, ἡ πρὸς
 τῆς ὑποδείσεως οἶδε ταῦτα. Δόμος
 Ἐπίσκοπος εἶπεν· αὐτὴ ἡ δομνίκα* ἡς ὅτι; Θεόδωρος Ἐπίσκοπος εἶπε· ἡς οἶδε

* ἡ ἐπι-
καρτομένη.

* ἡ ἡ;

*Theophilus * qui commanlit

*si quidem certum est te illo tempore simul fuisse cum reuerendissimo episcopo Athanasio?

hæc? Fronton presbyter dixit: * Theodorus diaconus, * qui commanebat cum ipso episcopo Athanasio. Theodorus episcopus dixit: Quid nosti in causa columnarum argentearum, * si vere conficius eras illo tempore reuerendissimo episcopo Athanasio? Domnus episcopus dixit: Dicant etiam isti, quorum memoriam fecit Fronton presbyter, quid nouerunt. Theodorus episcopus dixit: Si hic sunt, quorum memoriam fecit reuerendissimus Mares [presbyter,] & ipsi quæ nouerunt, propria voce testentur. Tatianus diaconus dixit: Adstant Mares & Theophilus diacones. Theodorus episcopus dixit: Quid nostis in causa? [Qui postquam libellorum meminerant,] Domnus episcopus dixit: Lege eos. Theodorus episcopus dixit: Numquid non sufficient nobis quæ iam dicta sunt atque deposita, scandalis complere omnium aures?

Domnus episcopus dixit: Quid perspicit vestra sancta Synodus fieri oportere?

Theodorus episcopus dixit: Si opinionis suæ curam habuisset Athanasius reuerendissimus episcopus, non declinasset examinationem criminum sibi illatorum; & quod maius est, audientia delegata beatæ memoriæ Panolbio, qui fuit Hierapolitanus episcopus, & eius amicus, & circa eum valde fauorabilis, sicut ipse Athanasius propriis literis læpius intimauit. A quo tertio ad audientiam euocatus, non obediuit, sed etiam tertio episcopatum Perrensem ex scripto repudiauit

ταῦτα; Φρόντων πρεσβυτέρῳ εἶπε· Θεόφιλον δίακονον ὁ συμμείνας τῷ ἀλαβείσῳ ἐπισκόπῳ Ἀθανασίῳ. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· ἢ οἶδας ἐν τῇ ὑποδείξει τῆς κτλ. Ἐδὲ ἐν λόγοις ἑδὲ δεργυροῦ, εἰπὼν ἄλλοθεν * σιωπῆσαι κατὰ μέτρον. Καὶ αἰρὸν τῶν ἀλαβείσῳ ἐπισκόπῳ Ἀθανασίῳ; Δόμνῳ ἐπίσκοπῳ εἶπεν· εἰπάτωσαν καὶ οὗτοι, ὧν μνημὸν ἐποίησατο Φρόντων ὁ πρεσβυτέρῳ, ἀπὸ ἐπίσταται. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰ ἐν ταῦτα εἰσὶν, ὧν μνημὸν ἐποίησατο ὁ ἀλαβείσῳ Μαρῆς, καὶ αὐτοὶ οἰκεία φωνῇ καταπεπιδείδωσαν ἀπὸ ἐπίσταται. Ταπεινὸς δίακονος εἶπεν· ἴσανται Μαρῆς καὶ Θεόφιλον δίακονοι. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· ἢ οἶδατε ἐν τῷ περὶ τῆς Δόμνου ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀδύνατον τούτοις. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς ἐκ δερκουμένων τῶν ἡδὲ ῥηθέντων, σκανδάλου πληροῦσαι τὰς ἀπάντων ἀκοάς.

Δόμνῳ ἐπίσκοπος εἶπε· ἢ σιωπῆσαι ὑμῖν ἢ ἀγία σινodus δεῖν γενέσθαι;

Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰ τῆς ὑπολήψεως τῆς ἐαυτοῦ ἐφρόντισεν Ἀθανάσιος ὁ ἐπίσκοπος, ἐκὶ αὐτὸ ἐφυγε τὸ δέξιται τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῶν ἐπαχθέντων αὐτῷ καὶ τὸ δὴ μείζον, τῆς ἀκροασεως ἀφοριθεῖσης τῶ μακαρίῳ Πανολβίῳ τῶ γρηγοριῶ τῆς Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπῳ, ὃν καὶ φίλον αὐτῷ γεγενῆσθαι, καὶ ἀνοικίως πρὸς αὐτὸν διακείμεν, ὃ αὐτὸς Ἀθανάσιος δι' οἰκείων χρηματικῶν παραχρῆσιν ἐσημαίνει. Ἄλλα καὶ τὸ ἐκ τῶν ἐπισκόπων τῶ Πέρρης παρητησατο ἐξ ἀφωσ, δι' ὧν πρὸς

ANNO CHRISTI 431.

* m. 1.

ANNO CHRISTI 451.

αὐτὸν μακαρίτην ἐπέσειλε Πανολβίον, ἐν οἷς παρεκάλει, διὰ τὸ καὶ ἰου- χίαν ἀσπαζέσθαι, φήσας. ἴστο δὲ ἐκ ἐποίησεν, ἀλλὰ μακρὰς ὁδοὺς σαλεύς, ἰωὺ ἄλλοτε τὰς ἀκοὰς τῶν ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἀρχιεπισκόπων, ἔκ κελεύου Φημί Προκλου, ἔκ κελεύου Κυ- ελλου, μηδὲν ἀλλοτὶς ἐὼν μνημονο- ζήντας ἀνδρας διδάξας. ἀλλὰ καὶ μὲν ταῦτα πολλάκις κληθεὶς, ἴστο μὲν πα- ρεῖ τῶν ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἔκ ἀρχιεπισκόπου κυρίου Δόμνου, ἴστο δὲ καὶ ἔκ τῆς ἀγίας συνόδου, ἀποδύσασθαι τὰ ἐπιγράμματα ἀπὸ ἐκλήματα, ἀπα- γρῆσθαι ἐκ ἡβουλήσθαι. ἢ οὐδὲ τῶν ἐκ- κλησιαστικῶν δοκίμῶν, ἔκ τῆς ἴσθαι ἀποπίας ἐκκαλουμένων, καὶ τείνον καλουμένων, καὶ μὴ παραγραμῶν, ἐκλήθειν ἢ ἐκ τῶν; φαίνεται δὲ ὁ μνημονοβθεὶς Ἀθανάσιος οὐ τείνον μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλὰκις κληθεὶς, καὶ μὴ ἴσθαι ἀκούσας, μηδὲ τῶν ἐπιγραμ- νοῖς ἐκλήματα βουληθεὶς ἀποκρίνα- σθαι. τούτου ἐνεκεν ἀλλότῃ * αὐτὸν τῆς ἱερωσύνης ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δεσμοῖς ἐκ * κρίνων, καὶ χεῖρῶν Φη- μι θεοφιλεστάτον ἐπίσκοπον τῆς ἱε- ρεπολιτῶν ἔκ κῶεν Ἰωάννη πῶν τῶν ἐκ τῶν ἐπίσκοπον τῆς Περρηνῶν ἐν- δεσμῶν χροτῶσθαι, ὅπως καὶ ὄψε πο- τε ἐν εἰρηνικῇ καταστάσθαι ἢ αὐτῆς γῆνται πόλις, ἀπαλλαγείσθαι τῆς σάδου καὶ τῆς δουρίλου τῆς ἐν τῷ διετεί τούτῳ χροτῶ ἐν αὐτῆς γῆνται.

Βαλέριος ἐπίσκοπος εἶπεν ἴσθαι φαίνεται αὐτῶν παραγραμῶν πῶν ἐξέτασθαι τῆς ἴσθαι ὁ περι- ρηθεὶς Ἀθανάσιος, ἀποφυγῶν καὶ πῶν κείων τῶν μακαρίου Πανολβίου, ἐπ τε καὶ τῶ μὲν ταῦτα γῆνται αὐτῶ Concil. Tom. 9.

per ea quæ ad eundem beatæ memoriæ Panolbium scripsit, in quibus etiam rogavit, dicens * a se silentium complectendum. Sed hoc non fecit, sed longa itinera aggressus, turbavit aures sanctissimorum & Dei amantissimorum archiepiscoporum, id est, domni Procli & domni Cyrilli, nihil verū memoratos sanctissimos viros edocens: sed etiam postea sæpius evocatus tam a sanctissimo patre nostro & archiepiscopo domino Domno, quam a præsentī sancto Concilio, quatenus semetipsum a criminibus sibi illatis exueret, venire non voluit. Quid ergo ecclesiasticis functionibus placet? eum qui pro quibusdam rebus incongruis evocatur, & tertio vocatus non venit, cadere honore quem habet. Manifestum est autem, memoratum Athanasium non solum tertio, sed etiam frequenter evocatum non obedisse, neque illatis criminibus respondere voluisse. Huius rei gratia alienum eum a sacerdotio secundum ecclesiasticas leges esse decerno, & oportere Dei amantissimum episcopum Hierapolitanorum domnum Ioannem velociter episcopum in ecclesia Perrhenorum regulariter ordinare, ut tandem aliquando in pacifica quiete eadem ciuitas constituatur, libera a fluctuatione atque tumultu, qui in hoc duorum annorum tempore in ea fuit.

Valerius episcopus dixit: Quoniam dudum videtur examinationem causæ repudiasse prædictus Athanasius, declinando iudicium beatæ memoriæ Panolbii, in super etiam & eius succes-

* se quietem amplecti.

R

*diuersis modis

*omnino

foris metropolitae, & nunc etiam regulariter euocatus a communi patre & archiepiscopo Domino, & a sancto Concilio hic congregato, similiter examinationem fugit, * frequenter differendo; certum est, quoniam debet condemnari. Igitur extraneum eum & ego a sacerdotio iudicavi, & ab episcopi dignitate; & debet * ab omnibus illic ordinari alter episcopus, tamquam hoc semel alienato: quatenus vel nunc desinat esse patre (quod violenter sustinuit) orbata Perrenorum ciuitatis ecclesia.

Timotheus episcopus dixit: Recta & iusta prolata est sententia a cōgregato hic sancto Concilio aduersus praedictum Athanasium. Nam toties consequenter & regulariter euocatus a metropolitano suo beatae memoriae Panolbio, & Dei amantissimo & sanctissimo episcopo Ioanne metropolitano nostro, & a praesenti sancto Concilio, sed etiam a sanctissimo & Dei amantissimo episcopo nostro Domino; & non obaudiens, diuersis vero dilationibus vsus, sibi met omnem sacerdotii priuationem adscribat. Igitur & ego consentio iis quae regulariter & legitime sunt decreta a sancto vestro Concilio: & supplico vt Perrenorum sanctissimae ecclesiae ordinetur episcopus, vt & nos & eadem sanctissima ecclesia contritione & miseria liberemur.

Maras episcopus dixit: His eisdem & ego consentio, & alienum esse decerno ab honore episcopatus Athanasium, qui Perthae fuit episcopus, quoniam saepe vocatus non obediuit: &

μητροπολιτης, κη τον η ενδεσμωσ κληθεις
 παρα τ ε κοινε πατρως κη δεχρεσσοσ οπε
 Δομου, κη τ σωμαδεσιδεσως ενταυτα
 αργιασ σωδοδου, ομοιωσ κη τ ε ξετασιν
 απεφυγε, διαφορεσ υπηρηδεδυρος, δη
 λωσ οσ εν οφειλων κατεληφιδηται. Οι
 γαρ εν δηλοσιον αυτον κη αγω τ ε ερεσσι
 νησ εδοκιμασται, κη τ ε εποκοπεσ αλεσιασ
 κη οφειλει εκ πατωσ εκει χροσνηθη
 ναι εσφοσ επισκοποσ, ωσ τουτου απαξ
 δηλοστωσ οσ τε παυσαδε τον ροδον
 τω ορφανιδω τ Περριλων πολειωσ.

Τιμόθεος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὀρθῇ καὶ
 δικαίᾳ ἐξενώκεται ἡ φωνὴ παρὰ τῆς
 ἐνταῦθα ἀρεσιδείσης ἀγίας συνόδου
 καὶ τῆς πατριάρχου Ἀθανασίου, καὶ ἡ
 κληθεὶς ἑσσητάκις ἐνδεσμῶσ καὶ ἀκο
 λούτωσ, καὶ πατριαρσιάρχου, ἕπο τε τῆ
 μητροπολιτικῆ αὐτῆ εἰ μακαρεὶσ Πανολ
 βίου, ἕπο τε τῆ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστά
 του ἐπισκόπου Ἰωάννου καὶ μητροπολίτου
 ἡμῶν, καὶ ἕπο τῆσ παρούσης ἐνταῦθα ἀ
 γίας συνόδου, εἰ μὲν δὲ καὶ ἕπο τῆσ ἀ
 γιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου
 ἡμῶν Δόμου, καὶ μὴ ὑπακούσασ, διαφό
 ροισ ἢ ἀτασθαλίασ χρησάμενος, εἰ αὐτῶν
 ἐπιγρησέτω τῆ παντελεῖ δατοβολωῦ τῆσ
 δεχρεσσομῆσ. Οἴγαροῦ σιωπήσεμαι
 καὶ αὐτὸσ τῆσ κανονικῆσ καὶ ἐνδεσμῶσ
 διαγορῶθεσιν ἕπο τῆ ἀγίας ἡμῶν συν
 ὁδου· καὶ παρακαλῶ, ὡσε ἐπισκοπον
 χροσνηθῆναι τῆ Περριλων ἀγία εκ
 κλησία, πωρεσ τῆ ἡμασ καὶ τω αὐτῶ
 ἀγίασ εκκλησιασ σωσσεθῆσ καὶ τα
 λαπωελιασ ἀπαλλαγῆναι.

Μαράσ ἐπίσκοπος εἶπε· τὰ αὐτὰ
 καὶ γὰρ σιωπήσεμαι, καὶ ἀλλόττειον κρι
 νο τῆσ δεχρεσσομῆσ ἡμῆσ Ἀθανασιον
 τῆ γλυβιδρον Πέρρης ἐπίσκοπον, ἐπὶ
 πολλάκις κληθεὶσ οὐχ ἑσθηκουσε· καὶ

ANNO CHRISTI 451.

παρακαλῶ, ὡςτε πῦρ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας
σκοπον χροτονθῆναι αὐτὸ αὐτῶν τῆ
Περρῆλων ἐκκλησία.

Πομπηϊανὸς ἐπίσκοπος εἶπε· ποῖς
κανονικῶς καὶ ἐκκλησιαστικῶς διαγο-
ρῶνται ἐπὶ τῆς ἁγιοτάτων καὶ θεο-
φιλεστάτων μητροπολιτῶν Θεοδώρου καὶ
Βαλερίου, καὶ γὰρ σωπόμεθα δικαίως
ἐπὶ αὐτῶν κλειδίσι, δοκιμασίας καὶ γὰρ,
Αθανάσιον ὁ γρομδύρον Περρῆς ἐπί-
σκοπον, ἄλλοτερον ἐπὶ παντάπεισι καὶ τῆς
ἐπίσκοπῆς, καὶ τῆς δεχραλικῆς ἡ-
μῆς· καὶ παρακαλῶ ἄλλο αὐτὸ αὐτῶν
καταστῆναι ἐπίσκοπον τῆς αὐτῆς πό-
λεως, ἵνα καὶ νῦν ἀπαλλαγῆ τῶν
ἁγίων καὶ θεούτων ἢ αὐτῆ καὶ Περρῆλων ἁ-
γία ἐκκλησία.

Ἰαμβλικὸς ἐπίσκοπος εἶπε· σύμ-
ψυχοῦμαι καὶ γὰρ ποῖς ἐκδοτικῶς
καὶ κανονικῶς τυποθεῖται παρὰ τῆς θεο-
φιλεστάτων ἐπίσκοπων, Φημι Θεοδώ-
ρου καὶ Βαλερίου τῆς μητροπολιτῶν,
καὶ Αθανασίου τῆς ποτε ἐπίσκοπου τῆς
Περρῆλων. ὅθεν αὐτῶν ὁ ἁγιοτάτων
ἐπίσκοπον Ἰωάννην ὁ μητροπολίτην,
τύτου ἄλλοτερον γρομδύρου καὶ πῦρ
ἡμετέραν δοκιμασίαν τῆς ἐπίσκοπῆς,
ἄλλο τῶν θεούτων δοκιμασίαν τῆς Περρῆλων
ἁγία ἐκκλησία.

Οὐρένιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Αθα-
νάσιον ὁ ἐπίσκοπον κληθέντα εἰς τὸ
δοπολογησάμεθα καὶ τῆς ἐπιγεχθέν-
των αὐτῶν μεγάλων καὶ ἀειμένων
ἐκκλησιῶν, καὶ μὴ ὑπακούσαντα
τῆ ἐκδοτικῶν κλήσει τῆς θεοφιλεστάτου
καὶ ἁγιοτάτου δεχραλικῆς ἡμῶν
Δόμου, καὶ τῆς παρούσης ἁγίας καὶ
μεγάλης συνόδου, ὅποσιν σωειδοῦται
κακοῦ ἀρχομδύρου· τῶν καὶ γὰρ συμ-
ψυχοῦμαι ἀναξίμου καὶ ἄλλοτερον
Concil. Tom. 9.

supplicio, vt velociter in Perrhenorum ecclesia ordinetur episcopus.

Pompeianus episcopus Emeſæ dixit: His quæ regulariter & ecclesiastice definita sunt a sanctissimis & Dei amantissimis metropolitibus Theodoro & Valerio, & ego consentio, quæ utriusque iuste ab eis decreta sunt; approbans & ego Athanasium, qui Perrhæ fuit episcopus, esse & ab episcopatu omnimodis alienum, & ab honore pontificatus: & rogo alium episcopum pro eo constitui in eadem ciuitate, vt vel nunc a tumultu & seditionibus eadem Perrhenorum sancta Dei ecclesia liberetur.

Iamblichus episcopus dixit: Simul decerno & ego ea quæ regulariter & legitime constituta sunt a Dei amantissimis & sanctissimis episcopis, id est, Theodoro & Valerio metropolitibus, de Athanasio, qui quondam Perrhenorum fuit episcopus. Vnde & ego rogo sanctissimum Ioannem episcopum huius pridem metropolitam, isto secundum vestram approbationem alieno ab episcopatu facto, alium pontificem constituere sanctissimæ Perrhenorum ecclesiæ.

Vranius episcopus dixit: Athanasium episcopum euocatum, vt satisfaceret de illatis sibi maximis nefariisque criminibus, & non obedienti citationi canonice Dei amantissimi & sanctissimi archiepiscopi nostri Domini, & presentis sancti magnique Concilii, quoniam conscientia mala videtur alligatus: hunc & ego decerno indignum & extra-

neum omni ecclesiastico ministerio, episcopique vocabulo.

Damianus episcopus dixit: Oportebat Athanasium, qui Perrhenorum ecclesiae fuit episcopus, * in quibusdam criminibus accusatum, & euocatum a beatissimo Panolbio suo tunc metropolita, & curam eius habente, obaudire, & suis allegationibus uti: at hoc quidem non fecit, sed per longa itinera profectus, & molestus existens auribus religiosissimorum episcoporum Procli & Cyrilli, & deferens literas, quarum gratia & iterum euocatus est a sanctissimo archiepiscopo nostro Domno & sancto Concilio, obaudire contempfit. Cum ergo hoc non fecerit, & ego decerno alienum eum existere a dignitate pontificatus, & oportere ut amantissimus Dei Ioannes episcopus Hierapolitanorum metropolis episcopum * consecret pro eo Perrhenorum sanctae ecclesiae.

Polychronius episcopus dixit: * Luctus & gemitus causa nobis effectus est Athanasius quondam Perrhenorum episcopus. Diuersis enim criminibus accusatus iudicium declinavit, tertio euocatus a beatae memoriae Panolbio Hierapolitanorum episcopo, cum utique eius amicus existeret, sicut ipse in repudii sui literis declaravit. & nunc quoque saepius a Dei amantissimo & sanctissimo archiepiscopo Domno, & hoc congregato Concilio vocatus, obedire citationi noluit, sed permanfit multo tempore illudens, & * fallens ecclesiasticas sanctiones. Propter haec igitur omnia, se-

*de notis

*praficiat

*Lamentationis

*conculcās

πίσης ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας καὶ τῆς τῆς ἐπίσκοπου πρεσβυτείας.

Δαμιανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν ἐδὲ Ἀθανάσιον ὁ ἡγουμένον τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπον, ἐπὶ φανεροῖς ἐκλήμασιν αἰπαδόντα, καὶ κληδόντα ὑπὸ τῆς μακαρίου Πανοβίου τῆς ἡγουμένης μητροπόλεως αὐτῆς, καὶ φροντιστοῦ αὐτῆς, ὑπακούσαι, καὶ χεῖσθαι τοῖς ἐαυτῆς δικαίοις. ἀλλὰ τὸ τοῦτο οὐ πεποίηκεν, ἀλλὰ μακραν ἐτραχίλους ὁδὸν, καὶ ἐνοχλήσας τὰς ἀκοὰς τῆς θεοφιλέστατων ἐπισκόπων Προκίου καὶ Κυρίλλου, καὶ κομίσας τὰ ρεάμματα, ὧν ἕνεκα καὶ αὐτὸς ἐκλήθη παρὰ τὸ ἅγιον πνεῦμα τοῦ δεχόμενου ἡμῶν Δόμου, παρέχετε τῆς ἀγίας συνόδου, ὑπακούσαι ἐκ ἡβουλήθη. τὸ τοῦτο οὐκ ἐποίησεν, ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ ἄλλοτερον αὐτὸν εἶναι τῆς δεχόμενης ἀγίας, καὶ χεῖσθαι τῆς θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἰωάννην, τὸν ἱεροπολιτῶν μητροπόλεως ἐπίσκοπον, αὐτὸν αὐτῶν πρεσβεύσασθαι τῆς Περρηνῶν ἀγία ἐκκλησία πρεσβυτερον.

Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος εἶπε θρήνων καὶ ὀδυρμῶν πρεσβυτερον ἡμῶν ἐγένετο Ἀθανάσιος ὁ παρὰ τῆς Περρηνῶν ἡγουμένος ἐπίσκοπος. ἐπὶ ἐκλήμασι ἡμῶν διαφόροις κατηρηθείς τὸ κρίσιν ἀπέφυγε, τρίτον κληθεὶς ὑπὸ τῆς μακαρίου Πανοβίου τῆς ἱεροπολιτῶν ἐπίσκοπου, καὶ τὴν φίλου τυχευόντος αὐτῆς, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς πειραγματικοῖς αὐτῆς ἐδήλωσε ρεάμματα. καὶ νῦν ἡ πολλὰς κληθεὶς ὑπὸ τῆς θεοφιλέστατου καὶ ἀγιωτάτου δεχόμενου ἡμῶν Δόμου, καὶ τὸ ἐν ταῦτα συνελθόντος συνόδου, ὑπακούσαι τῆς κλήσεως ἐκ ἡβουλήθη, ἀλλ' ἐμῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον παύσων καὶ πειτῶν ἐδὲ ἐκκλησιαστικῶν θεσμίω. τούτων ἔν ἕνεκεν

ANNO CHRISTI 431.

*ἀπὸ τῆς

ANNO CHRISTI 451

παντων των εν αυτων τω ιεροσολιμω αποτειμε λυ-
τουριας κη τω επσκοπου παροσηρο-
ελας κη εσω καθηρημενος κη τη εμη λη-
φω χρυσοποιησεται τω εφρος επσκοπος
τη εν περρη αγια εκκλησια, ο διωδιμε-
νος αυτη λωσαι τω συμφοραν τω κειων.

Θεοκτιστος επσκοπος ειπε συνιδε-
μαι τοις καλωσ κη εν δεσμοσ δελαθεισιν
παρα τω αγιασ συνωδου, ωσε δλλοτερον
τω της δεχμεροπικης υμης Αθανά-
σιον τω χρυσομενον της περρης επσκο-
πον κη ληφισμαι, ωσε αντ αυτω χρ-
ροποιηθωαι αλλον τη περριλων αγια
εκκλησια επσκοπον.

Βενετιος επσκοπος ειπε τοις κανο-
νικωσ παρα της αγιασ συνωδου δεξε-
νθεισιν συνιδεμαι κη αυτωσ, κρινασ
Αθανάσιον τω περρης χρυσομενον επ-
σκοπον, δλλοτερον τω λοιποδ της δεχμε-
ροπικης τυχαθεν υμης, κη δειν εφω
αντ αυτω παροβρον παροβληθωαι τη
τω θεοδ εκκλησια.

Γεροντιος επσκοπος ειπεν τω
πολλακις κληθεισ Αθανάσιος ο χρυσο-
μενος περρης επσκοπος, απο τε της μη-
τροπολιτου αυτωσ τω μακαριου Πανο-
βιου, απο τε τω εφοφιλεσπου Ιωαννου
τω της Ιεροπολιτων μητροπωλεωσ επ-
σκοπου, κη τω παναρωπατου δεχμε-
ροπικου ημωδ Δωμου, ου μωδ δλλα κη
της παροουσασ εν ταυθα αγιασ συνωδου,
ου παροβρον τω τον καγω δλλοτερον
κρινω κη τω εν εκκλησιαστικωσ δεσμοσ
της επσκοπικης κη παρακαλω, τω
ταχιστω χρυσοποιηθωαι επσκοπον
αντ αυτω τη περριλων αγια τω θεοδ
εκκλησια.

Στεφανος επσκοπος ειπεν τω μεγα-
τοις εκλημωσι κατηγορηθεισ Αθανάσιος
ο χρυσομενος επσκοπος τω περριλων πολωσ, κη πολλακις κληθεισ, κη εδε απωξ

metipsum ab omni pontificatus ministerio * denudavit, episco-
pique vocabulo; & sit quoque
depositus etiam meo decreto:
& ordinabitur alter episcopus
sanctæ Perrhenfi ecclesiæ, qui
possit ei solvere malorum cala-
mitatem.

* abscedit,

Theocistus episcopus dixit:
Consentio his quæ bene & regu-
lariter definita sunt a sancto
Concilio, quatenus alienus sit
ab honore pontificatus Athana-
sias, qui Perrhæ fuit episco-
pus: & decerno, ut pro eo alius
Perrhenorum sanctissimæ Dei
ecclesiæ ordinetur episcopus.

Benetius episcopus dixit: His
quæ regulariter a sancto Conci-
lio sunt prolata, consentio et-
iam ipse, iudicans Athanasium
Perrhæ quondam episcopum
posthac alienum esse a pontifi-
catu, & oportere pro eo ponti-
ficem ecclesiæ Dei constitui.

Gerontius episcopus dixit:
Quoniam sæpe vocatus Athana-
sias Perrhæ quondam episco-
pus & a metropolita suo beate
memoriæ Panolbio, & a Iohanne
Hierapolitanorum metropoli-
tano episcopo, & ab archiepi-
scopo nostro Domno, sed & a
præsenti sancto Concilio, non
adfuit; hunc & ego alienum esse
decerno secundum ecclesiasticas
sanctiones ab episcopatu: & rogo
velociter episcopum
ordinari pro eo sanctissimæ Per-
rhenorum ecclesiæ.

Stephanus episcopus dixit:
De maximis criminibus accu-
satus Athanasius Perrhenorum
quondam episcopus, & sæ-
pius euocatus, & nec semel

ANNO CHRISTI 451.

obaudiens, sed longa itinera eligens proficisci, & molestus existere auribus religiosissimorum episcoporum Procli & Cyrilli, & propterea rursus ab exarcho orientalis diœcesis euocatus, & a congregato sancto Concilio, & neque sic obaudiens, dignus est expelli a pontificatu, alio pro eo prædictæ ecclesiæ constituto pontifice.

Ioseph episcopus dixit: Opportebat quidem occurrere Athanasium Perrhenorum ecclesiæ quondam episcopum, & ab illatis sibi criminibus femetipsum* exuere. Sed quoniam sæpe euocatus hoc non fecit, sanctum præfens Concilium in eum sententiam protulit secundum ecclesiasticas sanctiones. Vnde & ego consentio omnibus quæ ab eis legaliter definita sunt, iudicans eum alienum esse a pontificatu, oportere autem alium pro eo pontificem Perrhenorum sanctæ Dei ecclesiæ ordinari.

*purgare.

Phosphorus episcopus dixit: Consentio & ego his quæ regulariter definita sunt a sancto Concilio, alienum esse iudicans ab episcopatu prædictum Athanasium: rogo autem, & vna decerno, alium pro eo Perrhenorum sanctissimæ Dei ecclesiæ ordinari pontificem.

Thomas episcopus dixit: Accusatoribus Athanasii frequenter olim quidem beatæ memoriæ Panolbio, qui metropolis fuit episcopus, & sanctissimo archiepiscopo nostro Domno, & nunc etiam sancto Concilio molestis existentibus, & vocationibus sæpe factis, vt accusationum examinatio proue-

ἵπακούσας, ἀλλὰ μακρὰν ὁδὸν ἐλόμηνος εἰλαδαι, καὶ ὀχλήσασθαι τὰς ἀκουὰς τῆς ἁγίας ἐκκλησίας. Ἐπιφιλισταίων ἐπίσκοπος Προκλὸς ἔειπεν· Κυριλλοῦ, καὶ διὰ τούτου πάλιν ἐπέστη ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως κληρικοί, καὶ ἡ ἀδελφότης ἀγίας συνόδου, καὶ οὐδὲ οὕτως ἵπακούσας, δίκαιός ἐστιν ἐξεδῶσαι τῆς ἐκκλησίας, ἐπεὶ αὐτὸ αὐτῶν καθιστάμενον πατρὸς τῆς ἐκκλησίας ἀγίας ἐκκλησία.

Ἰωσήφ ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐδὲ μὲν ἀπαντήσαντα Ἁθανάσιον ἡμετέρον τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπον, δόξασα δὲ αὐτὸν ἐπιφροσύνην αὐτῷ εἰκλήματα. ἀλλ' ἐπειὶ ἐπὶ πολλαῖς κληρικοί οὐ πεποιήκειν, ἡ δὲ παροδοσα ἀγία συνὸς καὶ ἡ ἐκκλησιαστικοὶ θεσμοὶ ἡμετέροις ἐξέλιπε κατ' αὐτῶν, συνήθημα καὶ γὰρ πᾶσι τοῖς ἐκκλησιαστικῶν οὐδεὶς παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου, κείνας διλλότερον αὐτῶν τῆς ἐκκλησίας, καὶ γὰρ δὲ ἐπὶ αὐτῶν τῆς Περρηνῶν ἀγίας ἐκκλησίας πατρὸς κατελίπει.

Φωσφόρος ἐπίσκοπος εἶπε· σωματὸν καὶ γὰρ τοῖς ἐκκλησιαστικῶν οὐδεὶς παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου, καὶ διλλότερον αὐτῶν τῆς δοκιμάσεως τῆς ἐπίσκοπῆς ἐκκλησίας πατρὸς Ἁθανάσιον, παρακαλῶ καὶ συμβιβάζωμαι ἐπὶ αὐτῶν πατρὸς ἐκκλησίας ἐπίσκοπον τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας.

Θωμάς ἐπίσκοπος εἶπε· τῆς κατηγόρου Ἁθανάσιου πολλὰς, πάλαι τε τῆς Πανοβίου τῆς μακαρίου τῆς μητροπόλεως ἐπίσκοπος ἡμετέρου, καὶ τῶν ἀνωτάτων ἐκκλησιαστικῶν ἡμετέρου κυρίου Δομνῶ, καὶ νῦν τῆς ἀγίας συνόδου ἐκκλησιῶν, καὶ τῶν πολλῶν ἐκκλησιῶν ἡμετέρου, ὥστε τῆς κατηγοριῶν ἡμετέρου ἐξέ-

ANNO
CHRISTI
451.

*admini-
stratione

Ταυτον, μη απανθιας Αθανασιος, εαυ-
τον εζω τ τ * δεχμεραλικης πεποιθηκεν
εργων. κη μ τ τ της αγιας σωδου ψη-
Φον, αιθακαως η τ η Περρλωων αγια
τς θεοδ εκκλησια, τοποτον απερα-
ταυτος μεινασα χρονον, λη λεται περ-
εδρον χρονονμετρον ακολουθως πα-
ρα τε τς θεοφιλεστων μητροπολιτου
και τ η της επαρχιας θεοφιλεστων
επισκοπων.

Paulus episcopus Ptolemai-
dis dixit: Consentio his quæ
decreta sunt ab hoc sancto Con-
cilio, & alienum ab episcopatu
iudico prædictum Athanasium,
atque decerno alium pro eo ve-
lociter Perrhenorum sanctæ
Dei ecclesiæ ordinandum epi-
scopum.

Paulus alius episcopus dixit:
His quæ ecclesiastice & regula-
riter a sancto Concilio sunt de-
creta, particeps sum, alienum
iudicans ab honore episcopatus
Athanasium Perrhenorū quon-
dam episcopum, & decerno a-
lium pro eo celerius eidem san-
ctissimæ Dei ecclesiæ constitu-
endum episcopum.

Maras episcopus dixit: Et ego
hæc ipsa constituo, & alienum
iudico ab honore pontificatus
Athanasium Perrhenorū quon-
dam episcopum, quoniam sæ-
pius euocatus non obaudiuit:
& decerno alium pro eo Perrhe-
norum sanctæ Dei ecclesiæ ordi-
nari debere.

Baranes episcopus dixit: His
quæ regulariter definita sunt a
Dei amantissimis episcopis, con-
sona loquor & ego, alienum iu-
dicans ab omni pontificatus ho-
nore & dignitate episcopatus
eumdem Athanasium: & de-
cerno alium pro eo Perrhenorū

niret, non occurrens Athanasius,
semetipsum extraneum ab * ef-
ficacia pontificatus effecit. Vn-
de post sententiam sancti Con-
cilii, necessario Perrhenorum
sanctissima Dei ecclesia, tanto
tempore sine præfule manens,
fufcipiat pontificem a sanctissi-
mo metropolitæ & religiosissi-
mis episcopis prouinciæ regu-
lariter ordinatum.

Paulus episcopus Ptolemai-
dis dixit: Consentio his quæ
decreta sunt ab hoc sancto Con-
cilio, & alienum ab episcopatu
iudico prædictum Athanasium,
atque decerno alium pro eo ve-
lociter Perrhenorum sanctæ
Dei ecclesiæ ordinandum epi-
scopum.

Paulus alius episcopus dixit:
His quæ ecclesiastice & regula-
riter a sancto Concilio sunt de-
creta, particeps sum, alienum
iudicans ab honore episcopatus
Athanasium Perrhenorū quon-
dam episcopum, & decerno a-
lium pro eo celerius eidem san-
ctissimæ Dei ecclesiæ constitu-
endum episcopum.

Maras episcopus dixit: Et ego
hæc ipsa constituo, & alienum
iudico ab honore pontificatus
Athanasium Perrhenorū quon-
dam episcopum, quoniam sæ-
pius euocatus non obaudiuit:
& decerno alium pro eo Perrhe-
norum sanctæ Dei ecclesiæ ordi-
nari debere.

Baranes episcopus dixit: His
quæ regulariter definita sunt a
Dei amantissimis episcopis, con-
sona loquor & ego, alienum iu-
dicans ab omni pontificatus ho-
nore & dignitate episcopatus
eumdem Athanasium: & de-
cerno alium pro eo Perrhenorū

δον εδομε
αυτας τ η
Προκλου ε
λιν εσοπε
διουκιστας
γιας σωβι-
τας, δικαίως
συνως, επι-
πεδερου
ισια.
εδ μβ
ον τ ημο-
κιστας επι-
πεφερυδμα
ε το πολ-
ν, η δε παρ-
ε εκκλησια-
λελεικε και
εσι τοις εν-
αγιας σωβι-
ων τ η της
ε ε τ η αιτι
ε τ θεοδ εκ-
λωα.
ε επε σωμ-
ορειδεισι πα-
ε ελλοστελ
επισκοπις
ε παρακαλω
ε αιτι αυε
επον της Περ-
ε τ η και
εμας, παλαι
ελεω τω τ η
οιδμου, και τ η
ε η μ κη κη
εωδω ε
ε πολλας ημο-
ων η μ κη κη

rum sanctæ Dei ecclesiæ constituendum.

Epiphanius episcopus dixit: His quæ bene & regulariter a sancto Concilio sunt decreta, consentio & ipse, alienum iudicans ab honore pontificatus Athanasium Perrhenorum quondam episcopum: & decerno eceleriter alium constitui eidem Perrhenorum ecclesiæ, qui eam possit pro Dei voluntate gubernare.

Iordanes episcopus dixit: His quæ secundum ecclesiasticos Canones a sancto Concilio bene sunt prolata, consentio, alienum iudicans ab honore pontificatus Athanasium Perrhenorum quondam episcopum: & decerno alium pro eo Perrhenorum sanctæ Dei ecclesiæ ordinandum.

Ioannes episcopus dixit: Consentio & ego ipse iis quæ canonicè & legitime definita sunt a sancto Concilio, & alienum ab episcopatu iudico Athanasium, approbans alterum pontificem constituendum ecclesiæ Perrhenorum.

Daniel episcopus dixit: Consentio omnibus his quæ regulariter sancto Concilio placuerunt, & alienum iudico Athanasium ab episcopatu, approbans alterum pro eo Perrhenorum civitati ordinandum episcopum.

Sophronius episcopus dixit: Ea quæ regulariter atque legaliter a sancto Concilio definita sunt, & ipse sequens, alienum iudico Athanasium ab episcopatu, approbans alterum pro eo Perrhenorum sanctæ Dei ecclesiæ constituendum episcopum.

ῥιῶν ἀγία τῆ θεοῦ ἐκκλησία χρρο-
τηθῶναι.

Ἐπιφάνιος Ἐπίσκοπος εἶπε· τοῖς καλῶς καὶ ἐνδέσμως ὑποφωθεῖσιν ὑπὸ τῆς ἀγίας συνόδου συνήθηται καὶ αὐτὸς, ἄλλοτερον κρίνας τῆς δεχραπικῆς ἑμῆς Ἀθανάσιον τὸν ἡγούμενον Πέρρης Ἐπίσκοπον καὶ ἡμφιζῶναι, δια τῆς ἐκτῆς πρεσβυτερίας τῆ αὐτῆς Περρῶν ἐκκλησία, δυναμῶν διοικῆσαι αὐτὴν κατὰ τὴν θεοῦ βούλησιν.

Ἰορδάνης Ἐπίσκοπος εἶπε· τοῖς κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν κανόνας ὑπὸ τῆς ἀγίας συνόδου καλῶς ὑποφωθεῖσιν συνήθηται, ἄλλοτερον κρίνας Ἀθανάσιον τῆς δεχραπικῆς ἑμῆς, ἡγούμενον Πέρρης Ἐπίσκοπον καὶ ἡμφιζῶναι ἐκτῆς αὐτῆς αὐτῆς χρροτηθῶναι τῆ Περρῶν ἀγία τῆ θεοῦ ἐκκλησία.

Ἰωάννης Ἐπίσκοπος εἶπε· συνήθηται καὶ αὐτὸς ἐγὼ τοῖς κανονικῶς ἐνδέσμως ἡμφιδεῖσιν παρὰ τῆς θείας συνόδου· καὶ ἄλλοτερον κρίνας τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀθανάσιον, δυναμῶν ἐκτῆς πρεσβυτερίας καταστῆναι τῆ Περρῶν ἐκκλησία.

Δανιὴλος Ἐπίσκοπος εἶπε· σύμφημι πάνσι τοῖς κανονικῶς δεξαῖσιν τῆ ἀγία συνόδου· καὶ ἄλλοτερον κρίνας Ἀθανάσιον τῆς Ἐπισκοπῆς, δυναμῶν ἐκτῆς αὐτῆς αὐτῆς χρροτηθῶναι τῆ Περρῶν πόλει.

Σωφρόνιος Ἐπίσκοπος εἶπε· τοῖς κανονικῶς καὶ ἐνδέσμως ὁμιδεῖσιν παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου καὶ αὐτὸς δεξακολευθῶν, ἄλλοτερον κρίνας τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀθανάσιον, καὶ δυναμῶν ἐκτῆς αὐτῆς αὐτῆς καταστῆναι τῆ Περρῶν ἀγία τῆ θεοῦ ἐκκλησία.

Σάββας

ANNO
CHRISTI
451

ANNO
CHRISTI
451

ANNO CHRISTI 451

Σάββας Ἐπίσκοπος εἶπε· σω-
πόμεμα κἀγὼ τοῖς διαλαληθεῖσι πα-
σι, καὶ σύμφητός εἰμι τῇ ἀγίᾳ σω-
όδῳ, ἀλλότριον δὲ δοκιμάσας εἶναι τῆς
δεξιεραικῆς λιμῆς Ἀθανάσιον· ἐπι-
δή κληθεὶς πῦρά πάσης τῆς ἐπαρ-
χίας, καὶ τῆς μητροπολιτῶν αὐτῆς, καὶ
τῆς ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμεῶν καὶ δι-
δασκάλου, καὶ πάσης τῆς παρούσης
τῆς ἀγίας συνόδου, οὐχ ὑποτίκονσε·
καὶ δοκιμάζω, ὡς εἶπε ὁ Ἐπίσκοπος
αὐτῆ αὐτῆ κατὰ τὴν Περρηνῶν
ἀγία τῆ θεοδ. ἐκκλησία, ὅτι δυνάμε-
νον αὐτῆ λδοσει πῶ συμφορὰν τῆς
κακῶν.

Δόμιος Ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐμοὶ μὲν
ἀπὸ κτὼν ἡμῶν, τοιαύτην ἔξενεργήσωμαι
καὶ Ἐπίσκοπος ἡμεῶν. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ
ἀγίᾳ συνόδῳ συνεδόξεν, ἀλλότριον
Ἀθανάσιον εἶναι καὶ τὸν ἐκκλησιαστικὸν
θεσμιεὶς τῆ Ἐπισκοπῆς, ἀξίως, ἀπαθεν-
τα μὲν Ἐπί πολλοῖς καὶ μεγάλοις ἐπιλή-
μασι, φυρόντα δ' αἰετὸν κερταίον
καὶ πῶ ἔξετασεν τῆς ὑποθέσεως, βε-
βαιῶν πάντα κἀγὼ, καὶ τοῖς κοινῇ πασι
δύξασιν συμφηφίλομαι, κείνας αὐ-
τὸν ἀλλότριον εἶναι τῆς ἱεροσυνῆς καὶ
Ἐπισκοπῆς τῆ θεοφιλεστάτου Ἐπισκο-
που Ἰωάννη, καὶ τοῖς τῆς ἐπαρχίας θεο-
σεβεστάτοις Ἐπισκόποις, ἔσθον αὐτῆ αὐ-
τῆ χρονονήσει Ἐπισκοπον τῆ ἐν Περρῆν
ἀγία τῆ θεοδ. ἐκκλησία.

Καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῆς περὶ τα-
γμένων Ἐπισκοπον.

Οἱ ἐνδοξοτάτοι ἀρχιερεῖς εἶπον· εἰ-
τένες τῆς πτωικῶτα ἀμα Δόμινο καθ-
ελόντων ὅτι ἀλαβέστατον Ἐπίσκοπον
Ἀθανάσιον περὶ σὲ δόμοις τῆ ἀγιωτά-
του συνόδου, παρελθόντων εἰς μέσον.

* Καὶ ἀφ' ἐλδόντων εἰς μέσον Θεοδώρου
Concil. Tom. 9.

Sabbas episcopus dixit: Con-
fentio & ego omnibus quæ di-
cta sunt, & vna decerno cum
sancto Concilio, alienum iudi-
cans esse ab honore pontificatus
Athanasium, quoniam euocat
ab omni sua prouincia, sicut
metropolitus, & sanctissimo
patre nostro atque doctore,
& ab omni hoc sancto Conci-
lio, non obediuit: approbo au-
tem, quatenus pro eo Perrhe-
norum sanctæ Dei ecclesiæ al-
ter ordinetur episcopus, qui pos-
sit ab ea hanc malorum conge-
riem auertere.

Domnus episcopus dixit:
Mei quidem voti non fuit, ta-
lem aduersus episcopum profer-
re sententiam. Quia vero sancto
Concilio digne complacuit, a-
lienum existere Athanasium se-
cundum ecclesiasticas sanctio-
nes ab episcopatu, tamquam
multis magnisque criminibus
accusatum, semper vero iudi-
cium & examinationem causæ
fugientem; confirmo hæc etiam
ego, & in his quæ omnibus
communiter placuerunt, con-
cors existo, iudicans eum alie-
num esse a pontificatu: & præ-
cipio Dei amantissimo episco-
po Iohanni, & ipsius prouinciæ
religiosissimis episcopis, alium
pro eo Perrhenorum sanctæ
Dei ecclesiæ episcopum ordi-
nare.

Et subscriptiones predictorum e-
piscoporum.

Gloriosissimi iudices dixerunt:
Si qui eorum, qui tunc cum
Domno deposuerunt Athana-
sium reuerendissimum episco-
pum, assident sancto Concilio,
in medium transcant. * Et tran-
euntibus in medium Theodoro

*permitto

CONCIL.
CALCHED.

*Latine, le-
gi, legimus,
legit.

reuerendissimo episcopo Damasci, Theoctisto reuerendissimo episcopo Berthææ, Gerontio reuerendissimo episcopo Seleucia, Damiano reuerendissimo episcopo Sidonis, Ioseph reuerendissimo episcopo Helio- polis, Sabba reuerendissimo episcopo Palti, Sophronio reuerendissimo episcopo Constantinæ, gloriosissimi iudices dixerunt: Dicant reuerendissimi & sanctissimi episcopi, pro qua culpa tunc Athanasium reuerendissimum deposuerunt de episcopatu.

Theodorus reuerendissimus episcopus Damasci dixit: Clerici Perrhenorum ecclesiæ accusationes obtulerunt aduersus eum, & euocatus non adfuit, dicens quosdam se inimicos habere; & secundo euocatus non adfuit. Cum vero tres euocationes in eum factæ fuissent, & venire recusasset, secundum Canones aduersus eum depositionis eius prolata sententia est.

Theoctistus reuerendissimus episcopus Berthææ dixit: Tertio euocatus religiosissimus episcopus Athanasius a Concilio Antiochiæ congregato, non adfuit: & ideo quod non adfuit, damnatus est.

Gerontius reuerendissimus episcopus Seleucia dixit: Nos deposuimus eum, quoniam regulariter euocatus tertio, non occurrit, & secundum regulas depositus est ab omnibus qui tunc conuenerant. Grauia enim quædam posita erant in libellis aduersus eum prolatis, & euocatus regulariter, * obaudire contempnit.

*occurrere

τῶν ἀλαβείατου Ἐπισκόπου Δαμασκῶδ, Θεοκίστου τῶν ἀλαβείατου Ἐπισκόπου Βερρόιας, Γεροντίου τῶν ἀλαβείατου Ἐπισκόπου Σελδουκίας, Δαμμιανῶδ τῶν ἀλαβείατου Ἐπισκόπου Σιδῶν, Ἰωσήφ τῶν ἀλαβείατου Ἐπισκόπου Ἡλιουπόλεως, Σάββα τῶν ἀλαβείατου Ἐπισκόπου Πάλτου, καὶ Σωφρονίου τῶν ἀλαβείατου Ἐπισκόπου Κωνσταντίνης, ἅ ἐπιδύξαντες ἀρχόντες εἶπον· Ἀθανάσιον τῶν ἀλαβείατου Ἐπίσκοπον, λέγεῖται ἅ ἀλαβείατοι Ἐπίσκοποι, διὰ ποῖαν αἰτίαν ἔπεινωσάντα καθῆλαι.

Θεόδωρος ὁ ἀλαβείατος Ἐπίσκοπος Δαμασκῶδ εἶπε· κληρικῶν τῆς Περρηνῶν ἐκκλησίας αἰτιάσεις δεδῶκεται κατ' αὐτόν· καὶ κληθεὶς οὐ παρέδρηκε, εἰπὼν ἵνα ἐχθροὶ ἔχῃ καὶ δῶκε κληθεὶς, οὐ παρέδρηκε. ὡς ἵ τελῆται κληθεὶς Ἐπίσκοπος γεγῆνηται, καὶ παρητήσεται ἐλθεῖν, καὶ ἑὸν κλονάσας ἐξελέχθη δόξασις ἢ καθαιροῦσα αὐτόν.

Θεοκίστου ὁ ἀλαβείατος Ἐπίσκοπος Βερρόιας εἶπε· κληθεὶς ὁ ἀλαβείατος Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπὸ τῆς συνόδου τῆς συναχθείσης ἐν Ἀντιοχείᾳ, τελῆται, οὐ παρέδρηκε καὶ καθῆλαι δὸτ' αὐτὸν μὴ παραχρῆσθαι.

Γεροντίου ὁ ἀλαβείατος Ἐπίσκοπος Σελδουκίας εἶπεν· ἡμεῖς καθῆλαι ἔδοξεν αὐτόν, Ἐπίσκοπος κανονικῶς ἐκλήθη τελῆται, καὶ ἐπὶ ἀπλήρωσιν καὶ ἑὸν κλονάσας καθῆλαι παρὰ πάντων τῶν συνελθόντων. βαρῆα γὰρ ἵνα ἐνέκειτο ποῖς λιβέλλοις ποῖς κατ' αὐτόν· καὶ ἐκλήθη κανονικῶς, καὶ ἐπὶ ἀπλήρωσιν.

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 451.

Δαμιανός ο βλαβέστατος επίσκοπος Σιδωνος ειπε κληθεις ο βλαβέστατος επίσκοπος Αθανάσιος παρά της αγίας συνόδου της συναξουσιαις εν τη Αντιοχεια, τελτον, ουχ ισοηκουσε· και κτλ εδν κανονας καθηρηθη παρ παντων των ποτε συνελθόντων.

Ιωσήφ ο βλαβέστατος επίσκοπος Ηλιουπόλεως ειπε κληθεις εν τη αγία συνόδω τη κτλ Αντιοχίαν συνελθούση εν τω ακροατηριω και άπαξ, και δώσθον, κτλ τελτον, ο βλαβέστατος Αθανάσιος, κτλ μη παραγγυόμην, υπεβλήθη τη καθαιρεσει.

Σαββας ο βλαβέστατος επίσκοπος Παλλου ειπε * παρημην εις τω δικασηριον· ω δέ Αθανάσιος εν εγκων σάκραν, μη καθιστάω μηδέν κτλ κτλ * Θεοδώρου εις τω δικιω, μηδέν Ιωάννου κτλ μηδέν πολίτη, εν αδιω κτλ δύο εις τω δικιω, έλεγον παρς αυτου· οτι ει δικαση έσε, ακούσατε τω παρματω· ει δέ μη ισορηάφει, έξέλθετε· άπλωσ φιλονεικία έργυε, κτλ εν ηδελον τω ρεάφαι, τέλος εκλήθη τελτον, κτλ εν ηλθε, και δια τωτο καθιλομην αυτον.

Σωφρόνιος ο βλαβέστατος επίσκοπος Κωνσταντινης πόλεως ειπεν· ουδέν έζητασαι τω και αυτον, και παροισία αυτ κτλ συσαδλω ουδέν έζητασαι· άλλα εν μιας μοιρας ηπάσαντο εκεινοι· ημεις δέ εν επίσκοποις εν τω μω μοιρα, επη κτλ και ηρωροι οσα εθλοισι λεγοσιν· ου παντως δε δει πειθεσαι τοις κατηγοροσιν· εκλήθη δια ταυτα άπαξ· ειπε τω αγίαν, δι ω ου παρεγγυετο η ως έκειται τοις ισομνημασι· παλιν εν δώσθου εκλήθη.

Concil. Tom. 9.

Damianus reuerendissimus episcopus Sidonis dixit: Tertio euocatus Athanasius reuerendissimus episcopus a sancto Concilio Antiochia congregato, non obaudiuit: & secundum regulas ab omnibus qui tunc conuenerant, condemnatus est.

Ioseph reuerendissimus episcopus Heliopolis dixit: Euocatus a sancto Concilio Antiochia congregato in auditorio & semel & secundo & tertio reuerendissimus Athanasius, & non adueniens, damnationi submissus est.

Sabbas reuerendissimus episcopus Palti dixit: Aderam in iudicio. Detulerat Athanasius facram, vt non federet neque domnus Theodorus in causa, neque Ioannes metropolita. Sedebant ambo in causa. Dicebam ad eos: Quia si iudices estis, audite negotium. Si vero non subscribitis, egredimini. Simpliciter contentione facta subscribere noluerunt. Ad vltimum euocatus est tertio, & non venit: & propterea deposuimus eum.

Sophronius reuerendissimus episcopus Constantinæ dixit: Nihil discussum est eorum quæ aduersus eum erant, & in præsentia eius * per probationem nihil examinatum est. Sed ex vna parte accusauerunt illi. Nos autem non credidimus vni parti, quoniam accusatores quæcumque volunt dicunt, nec omnino oportet accusatoribus credi. Euocatus est autem propter hæc semel: dixit causam, pro qua non adesset, [quosdam se inimicos habere in Synodo:] quæ posita est in gestis. Iterum secundo euocatus est.

S ij

* in contradictorio iudicio nihil

Rurfus tertio euocatus est. Cum autem non obaudisset tertio, deponens eum prolata sententia est.

Gloriosissimi iudices dixerunt: Dicat Athanasius reuerendissimus episcopus, cur tertio euocatus a sancto Antiocheno Concilio, non occurrit, vt propriis allegationibus uteretur. Athanasius reuerendissimus episcopus dixit: Quoniam inimicus meus erat ipse qui iudicabat, Antiochenus. Et rogo hæc reperi, & veritatem probari. Abierunt [tredecim] clerici, & ipsi decreuerunt nolentes. Gloriosissimi iudices dixerunt: Sabinius reuerendissimus episcopus, quoniam post depositionem Athanasii reuerendissimi ordinatus est a prouinciali Concilio, in Perrhenorum ciuitatis episcopatu (sicut nos perspicimus) manere debet. Neque enim ex vna parte remorus, iustum est vt præiudicium patiat: quoniam neque vocatus est, neque * contradictio ei seruata est. Athanasius vero depositus, tamquam euocationibus non obaudiens, postea vero ex vna parte a Dioscuro episcopatum obtinere iussus, interim, sicut perspicimus, debet quiescere. Causas vero illatas ei, examinandas esse decernimus apud sanctissimum episcopum Antiochiæ Maximum, & Concilium quod cum eo est: ita tamen, vt intra octo menses, a præfenti die numerandos, examinatio fiat eorum qui dudum accusationem aduersus eum proposuerunt, aut si quis alius contra eum de his ipsis instare voluerit: & si quidem

*respondendi locus ei seruatus.

πάλιν ἐκλήθη ἐν τρίτῳ. ὡς οὐχ ὑπήκουσεν ἐν τρίτῳ, ἐξέλιχθη ὑψὸς ἢ καταδόσα αὐτὸν.

Οἱ ἐνδοξότατοι ἀρχόντες εἶπον· λέγειτω Ἀθανάσιος ὁ βλαβεράτος ἐπίσκοπος, ὡς ἐνεκα τρίτον κληθεὶς παρα τῆς καὶ Ἀντιόχειου συνόδου, ἐκ ἀπιώτισσε, τῆς οὐκείας δικαιοδογίας χρῆσθῆναι. Ἀθανάσιος ὁ βλαβεράτος εἶπεν· ὅτι ἐχθρὸς μου ἦν αὐτὸς ὁ κρίνων, ὁ Ἀντιόχειας καὶ ἄλλῳ ταῦτα ἀναγνωδιῶμαι, καὶ δεξιῶμαι τῶν ἀλλήλων. ἀπὸ τῶν κληρικῶν, καὶ αὐτοὶ ἐψηφίσαντο, μὴ δελήσαντες. Ἡ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἀρχόντες εἶπον· Σαβινιανὸς μὲν ὁ βλαβεράτος ἐπίσκοπος, ὅτι μὴ τῶν καθάρσεων Ἀθανασίου τοῦ βλαβεράτου ἐχθροσύνη ἐστὶ τῆς καὶ τῶν ἐπαρχίαν συνόδου, ὅτι τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Περρηνῶν πόλεως, καθὼς ἡμεῖς σωροσθῆναι, μὲν οὐ φείλει· οὐδὲ γὰρ ἐκ μᾶς μοίρας ἀποκτιθεὶς, δικαίως ἐστὶ περὶ κριμα παθεῖν, ὅποτε οὐ μετακλήθη, οὐδὲ ἀπολογία αὐτῷ ἐφυλάχθη. Ἀθανάσιος δὲ κατακρίθει, ὡς μὴ ὑπακούσας τῆς κλήσεως, μὴ ταῦτα δὲ ἐκ μᾶς μοίρας περὶ Διοσκοροῦ τῆς ἐπισκοπῆς ἀπέχεσθαι κελυδαίως, τῶς, καθὼς σωροσθῆναι, ἢ οὐχ ἔξω φείλει· τῶν δὲ περὶ τῆς ἐπαρχίαν αὐτῶν δικαιοδογίας ἀποκτιθεῖναι δικαιοδογίαν ὅτι τῆς οὐκείας τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Ἀντιόχειαν Μαξίμου, καὶ ὅτι τῆς μετ' αὐτῶν συνόδου οὐκ αὐτῶν, ὡς ἐν τῶν οὐκείων μιλῶν ἀπὸ τῆς σημερον ἡμέρας δεξιθροσθῆναι ἢ ἐξέτασιν γινέσθαι τῆς ἡδὴ κατ' αὐτῶν τῶν κατηροίαν ποιησθῆναι, ἢ ἐκ τῶν οὐκείων τῶν περὶ κριμα σωισθῆναι καὶ μὲν

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO CHRISTI 451.

* υπέρ

ἐλεγχθῆναι τε λογικῶς πάντα τὰ ἐκλιμακτικῶς ἢ χρηματικῶς ἀπὸ ἐπενεχθέντα, ἢ ἐμφοροῦντα τοῖς ἱεροσυνήμασιν, ἢ ἢ ἐν ἑξ' αὐτῶν ἀξίον * ὑπαρχόν κατατρέψεως, μὴ μόνον αὐτὸν ἀλλοτρίον ἐστὶ τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς, ἀλλὰ ἢ τῆς δημοσίου ἱεροσυνήμα νόμοις. εἰ δὲ ἐν τῷ αὐτῆς τῆς παρορσεμίας μὴ ἐναχθῆναι, ἢ ἐναχθῆναι μὴ ἐλεγχθῆναι, ὡς παρορρηται, Ἀθανάσιον μὲν πρὸς ἐπισκοπὴν ἢ πρὸς ἐκκλησίαν τῆς αὐτῆς πόλεως ἀγαθῶν διὰ τῆς οἰωτάτου ἐπισκόπου Μαξίμου τῆς Ἀνποχέων μεγαλοπόλεως, Σαβινιανὸν δὲ ἐπισκόπον καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς ἐπισκοπῆς ἔχον, ἢ ἱεροσυνήμα τῆς ἐπισκοπῆς ἔχον, ἢ ἱεροσυνήμα τῆς ἐπισκοπῆς ἔχον, ὡς αὐτὸς ἐπισκόπος τῆς Ἀνποχέων Μαξίμος παρὰ πρὸς δυνάμιν τῆς κτ' Πέρην ἀγιωπέτης ἐκκλησίας διατυπώσῃ. Ἐπισημαίνουσα ἢ ἀγιωπέτη συνέδος λέγειται, εἰ τοῖς τυπωθέντων ἐπισημαίνουσα, ἢ ἐπισημαίνουσα τυπῶν.

Μαξίμος ὁ ἐπισκόπος ἐπισκοπῆς Ἀνποχέων εἶπεν ἑαυτοῦ οὐδὲν δικαιοῦρον. Κύριος ὁ ἐπισκόπος ἐπισκοπῆς Ἀναζαρβὸς εἶπεν ὁ θεὸς δι' ὑμῶν ἐλάλησεν. ἢ ἀγία συνέδος εἶπεν οὐδὲν δικαιοῦρον, οὐδὲν ἀκριβέστερον. αὐτὴ δικαία κρίσις, αὐτὴ δικαία κρίσις. τὰ τυπωθέντα ἡμεῖς παραδοῦναι μὴ τῆς θεοῦ ὑμεῖς δικάζετε.

Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ ἐνδοξοτάτοι ἀρχόντες εἶπον τὰ παρ' ἡμῶν μὲν δοκιμαθέντα, τυπωθέντα δὲ παρὰ τῆς ἀγίας συνέδος, βέβαια μνηστέα.

conuictus fuerit omnia præsumpsisse, quæ ei criminaliter seu pecunialiter sunt illata, & gestis inferta, aut vnum ex illis, quod * damnatione sit dignum, non solum eum alienum esse ab eodem episcopatu, sed etiam legibus publicis esse subdendum. Si vero intra hoc tempus non agatur aduersus eum, * neque conuincatur, sicut prædictum est; Athanasius quidem episcopatum eiusdem recipiat ciuitatis & ecclesiam per sanctissimum episcopum Antiochiæ Maximum: Sabinianus vero reuerendissimus episcopus & dignitatem episcopatus habeat, & substitutus sit, & pascatur, sicut reuerendissimus episcopus Antiochenorum Maximus secundum facultatem Perrhenorum sanctissimæ ecclesiæ disposuerit. Hæc audiens sanctissima Synodus dicat, si ea quæ sunt ordinata, * decernit, an aliud quid disponit.

Maximus reuerendissimus episcopus Antiochiæ dixit: Hoc nihil iustius. Cyrus reuerendissimus episcopus Anazarbi dixit: Deus per vos locutus est. Sancta Synodus dixit: Nihil iustius, nihil integrius. hoc iustum iudicium: hæc iusta sententia. Quæ disposita sunt, effectui mancipentur, quia cum Deo vos iudicatis.

Gloriosissimi iudices dixerunt: Ea quæ a nobis quidem approbata sunt, disposita vero a sancto Concilio, firma consistant.

* depositio-
ne

*vel si agatur, non conuincatur,

*confirmat,

*nobis quidem visa

*Latine, legi, legimus, legit.

